

De Doarpsskille

Septimber

157

Nûmer 4/ 2012

Twaentritichste Jiergong

Redaksje:

Baudy Cuperus-Sijtsma
Grienewei 34
Tel. 242048
baudycuperus@knid.nl

Dieta Holwerda
(Lay-out)
Langgrousterwei 12
Tel. 242212
dieta@knid.nl

Pieter Hoogland
De Lyts Ein 37
Tel. 241284
info@hooglandverhuur.nl

Tineke Slager-Groenewoud
(Administraasje)
De Lyts Ein 2
Tel. 242020
doarpsskille@hotmail.com

Anneke Weidenaar-
Bergema
(Boargerlike Stân)
Langgrousterwei 23
Tel. 242148
anneke.weidenaar@gmail.com

Sytze Wiersma
Mounewei 8
Tel. 241783
wiersmagsm@knid.nl

Bank: Rabobank
Rek.nr.: 3461.40.293

Yn dizze skille û.o.:

Oantinkens oan 'e tiid yn Easternijtsjerk:
-Jan en Ada Dekker, Alie Meinsma-Dijkstra
-Ds. Pilon en ds. Lous
-Klaske Weidenaar- Holwerda
-Johannna Nieuwland, R. Oudkerk Pool
- Tamme Hieke, fam. Groen
Op 'e kofje by... Sikke Werkhoven
Hoe is it no mei....Fatels
Oantinkens oan de tiid yn Kafee it Hoekje
Foto's út it argyf, Wandelver."de Swalkers"
In puzel oer Easternijtsjerk

Fan 'e redaksje

Doe't bekend waard dat d'r wer in reûny organisearre wurde soe, fûnen wy as redaksje dat de Doarpsskille net achter bliuwe koe. De fraach wie: wat te dwaan? Lokkich joech ús freelancer en âldredaksjelid Reinder Tolsma útkomst: jim moatte de reünisten sels oan it wurd litte. Besletten waard om it hiele septimbernûmer hjir oan te wijen. Yn dizze skille binne dan ek in tal fêste rubryken kaam te ferfallen, mar fansels pakke wy de tried wer op yn ús novimbernûmer. -->

De reünykommisje hat doe it fersyk dien oan de minsken dy't harren opjûn hienen foar de reüny, om harren oantinkens oan Easternijtsjerk op papier te setten. Dan bliuwt it fansels altyd noch ôfwachtsjen wat d'r binnen komme sil en alhoewol it d'r earst net bot op like (krije we wol in boekje fol, wat kinne we sels noch dwaan?), kaam d'r op in stuit dochs safolle binnen dat we hast noch oan it skrabjen moasten. Mei oare wurden: it is in grut sukses. In tal minsken ha de penne pakt en yndie harren oantinkens oan Easternijtsjerk opskreaun.

Sa komt d'r ûnder oare in winkelfamke fan eartiids oan it wurd, wit immen te fertellen hoe't Jan Braaksma oan syn bynamme kaam (foar my ek nij), fertelle broer en sus Dekker hoe it hjir eartiids om en ta gie en komme we mear te witten oer minsken dy't hjir tydlik opfong binne. D'r binne ek ferhalen oer kafee it Hoekje, fierder ferteld ien fan de earste 'swartsjes' (syn eigen wurden) hoe't it leven hjir yn Niijtsjerk wie en noch folle mear. By de measte ferhalen binne foto's, mar d'r binne ek foto's sûnder ferhaal, mar dat hindert neat, de nammen steane derûnder en dus kin je geniete fan al dy gesichten, jong en âld. Guon bin je miskien al fergetten, mar as je se dan wer sjogge is it: oh jaa...dy! Prachtich! As lêste is d'r foar elkenien in moaie puzel oer Niijtsjerk. Bin jim al nijsgjirrich wurden? Dat is moai, want dat wie de bedoeling. Graach wol ik jim allegear in protte lêswille tawinske en hoopje wy meielkoar dat de reüny in grut sukses wurde sil of wurden is.

Anneke

BERTENIJS

ROBIN MARTEN   jonkje fan Hans en Martine Barnas
broerke fan Loni Marije
berne 20 juny, de Buorfinne 10

RIENK   jonkje fan Yme en Aaltsje Meirink
broerke fan Auke
berne 21 july, Langgrousterwei 57

HOULIKSSAKEN

GER EN JANNIE MEIJER-BRAAKSMA wiene 25 juny **30 jier** troud.
De Buorfinne 36

EPPIE EN ANNIE WEIDENAAR wiene 18 augustus **45 jier** troud.
Ald Tún 28

FERHUZERIJ

FEMKE GROENWOLD, Bollingwier 19, is 6 july troud mei *Martijn Krijtenburg*. Sy ha harren nei wenjen set yn it wenplak fan Martijn, nl. Den Haach.

MARGRIET SCHROOR en , Grienewei 37, is ferhuze nei Dokkum. Sy wennet dêr mei Anne Simon Tolsma, soan fan Reinder en Joke Tolsma, oan de Zwaluwstraat nû. 62.

HANNEKE HOLWERDA-DIJKSTRA is ferhuze nei Talmahûs, Juliusstrjitte 44 yn Feanwâlden. Sy wenne op 't Oogh 6.

De famylje *WILMAN* is ferhuze fan de Mûnewei 20 nei de Langgrousterwei 61. It gesin bestiet út de âlders *TJEERD DOEKE EN DJOKE* en de bern *DOEKE JAN, HESSEL EN JILDOU*.

ADRIE HOLWERDA-NIEUWLAND is ferhuze nei Doktersfiif 19. Sy wenne oan de Langgrousterwei nû. 37.

NIJE BEWENNERS

Lou Sânen 11 hat nije bewenners en dat binne *JEHANNES EN INA SCHEEPSTRA*. Sy ha trije dochters: *HARMIEN, MARTINE EN AMANDA*. De beide jongsten wenje noch thús, Harmien wennet yn Dokkum. It gesin komt fan Nijewier.

Anneke

Mochten jim nijs hawwe foar dizze rubryk, belje of mail my dan efkes, it is sa maklik en jo hoege de doar der net foar út (info op side 1). In briefke yn 'e brievebus mei ek fansels.

Van de oude Pastorie...

Mei 1962 kwamen we er wonen. In dat geweldige huis aan de Dokkumerstraat. Een landhuis.

Grote tuin, mee verzorgd door Bote Nieuwland, die weinig sprak maar ijverig tuinierde. Wij plukten de boontjes en rooiden de aardappels. Als uit Gods hand.

Het huis was groot en koud. Geen centrale verwarming, nee: kolenkachels die elke morgen aangestoken moesten worden.

In barre winters (en we hebben ze meegemaakt) vroor het in het huis en als het sneeuwde (we hebben het echt meegemaakt) vloog de sneeuw door de kieren van de voordeur de gang in. We ruimden binenshuis sneeuw.

Bevroren leidingen werden door Bote Kooistra met enige luidruchtigheid ontdooid. Maar hij kwam, deze Bote, als er nood (watersnood) was. En toch was het in die pastorie altijd warm. Dat kwam omdat we ons omringd voelden door warme mensen. Mensen die begrip hadden voor een jong, onervaren domineesechtpaar.

Er is veel gezwoegd in die oude pastorie. Ik voelde de geschiedenis van mijn illustere voorgangers daar in die fraaie studeerkamer. Daar stond een petroleumkachel die op gezette tijden werd bijgevuld door Ype Petrolie (eigenlijk Heeringa) die met zijn kar met brandstof langs kwam.

Met al die voorgangers heb ik gezocht daar in die studeerkamer.

Elke zondag twee preken. En geen verhaaltjes. Dat was de meest ernstige kritiek die je kon krijgen: verhaaltjes. Nee, het moest verkondiging zijn. Vermaning. En al trok men er zich niets van aan: Dominee had het mooi gezegd.

Ik leerde het verschil tussen een preek die “droech” was en “dreech”.

Er is veel gezocht in die oude pastorie. Vooral omdat er zoveel van je verwacht werd. En wat zullen die domineesvrouwen, die soms geen domineesvrouw wilden zijn, gezocht hebben om die man die altijd maar met die gemeente bezig was. Met misschien veel te weinig aandacht voor de dingen thuis.

Maar, we hadden de tuin. De boontjes, de andijvie en de aardappelen. We hadden ons vee: de kippen, de geiten. We hadden geluk, enorm veel geluk om daar aan die Dokkumerweg te wonen.

Naast Harm en Nynke Dijkstra (we zeiden echt U tegen iedereen) die een liefderijk oogje in het zeil hielden. We leefden temidden van dierbare mensen en een sigarenrokende kerkenraad. En, we konden lachen. Wiebe Kloostra, zo gehandicapt als hij was, wat kon je met hem lachen.

Humor en ernst, het wisselde elkaar af en dat maakte het allemaal zo boeiend.

De oude pastorie. Het is nu een gewoon huis. Maar een huis met een geschiedenis, met verhalen, met lief en leed. Het huis staat er nog. Temidden van een warme gemeenschap. Die is gebleven. Goddank.

Maart 2012,
P.K.Pilon

Uitstapje knapenvereniging hervormde gemeente in 1959.

Onder vlnr: Andries de Jong, leider Tsjebbe de Groot en Albert Meinsma

Midden vlnr: Gerrit Tilkema en Bauke Werkhoven

Boven vlnr: Sietse Groen, Ealse Weidenaar, Wieb Torensma en Jacob P. Holwerda

(foto + namen Zus Torensma)

Winkelfamke by Adema

It wie yn it jier 1967, doe kaam ik by Romke en Corrie Adema yn de winkel te wurkjen. Hammie Rozendal (ferstoarn yn 2011) wurke der al en fan har ha ik in protte leard.

Wat wie it in moaie tiid. Yn it begjin fan de wike bestellings ophelpe by de klanten. De reklamekoer op de fyts en besykje te ferkeapjen. Fan guon klanten wist ik wol wat ik opskriuwe moast. Dat begûn sa. Kofje, tee, sûker en sop en at wy dan sneins troch de buorren kuieren, (Roel en ik, doe myn feint), sei ik wolris: dêr sitte se oan de tomatessop en dêr ite se hjoed hannesop. Dat siet doe goed yn it kopke, hear.

Yn de winkel sels hiene wy in goede sfear om te wurkjen en in protte wille. Ja, as jo mei minsken omgean, belibje jo altyd wol wat. Sa as dy klant dy't altyd frege om in pakje 'orelabac', ik seach him oan en tocht: doge jo wol? Hy lake en sei: "O leave, jou my mar in pakje Cabalero", dus wêr wat leard.

In blunder ha ik ék wolris makke. Freeds wie de winkel fan 8 oere moarns oant 9 oere jûns iepen. Tusken 12 en 1 oere en tusken 6 en 7 oere nooit ticht. (lange dagen, niks gjin Arbo). Dêr kaam doe in klant om kertier oer seizoen te winkelfjen, dus ik tocht: dêr giet myn iten. Doe sei dy mefrou tsjin my: of sieten jim te iten? Ik antwurde: "In normaal minske sit om dizze tiid te iten, tinkt my".

Se sette de karre oan de kant en fuort wie se. Ik tocht: O jé! Mei dit ferhaal moast ik nei de baas. It is wer goed kaam, mar de baas hat it my goed sein. (De klant is kening, Klaske).

Lilk wie ik ek wolris, wy hiene fan dy tsiiskes te keap mei dat reade papier der omhinne (babytsiiskes). Dy wiene allegearre gelyk. Mar der wie ien frou dy woe dat ik se allegearre wage, want sy woe de swierste ha. Dêr ha'k wat op fûn, want as se der oankaam, soarge ik wol dat der mar in pear op it boerd leine.

En dan dat lytse jonkje, hy kaam mei syn dûbeltsje, dêr mocht hy wat snobbersguod foar keapje. Ik neamde fan alles op: in spekje, in lolly, in blokje skûm, giel en rose wie dat, doe seach hy my oan en sei: "Oe jassus, dy ha ik hjir al in kear stellen, dy wie sa fiis! Ja, ja wurd dan mar ris lilck. Sa wiene der fan alle soarten minsken dêr't ik goede oantinken oan ha.

It wiene moaie jierren yn dy 4=6 winkel yn Easternijtsjerk.

Klaske Weidenaar-Holwerda.

DE FAMYLJE ADEMA AS WINKELLJU

Yn 1955 kamen Romke en Corrie Adema fan Kollumersweach nei Niijtsjerk ta. Hja kochten in winkeltsje oer oan De Lyts Ein fan Taekele Soepboer. Dat hûs is der no net mear, mar stie neist de bakkerij fan Buwalda, no is dêr de tún fan Durk en Tineke Slager. Hja wiene net de iennichste winkellju yn Niijtsjerk want yn De Buorren op nû. 19 hie Klaas Soepboer in Spar-winkel en widdo Ymkje Terpstra hie yn deselde strjitte op nû. 11 in 4=6-winkel. Dan binne wy der noch net want op de Langgrousterwei 6, letter kosterwente, hie Tamme de Vries in Enkabé-winkel. Yn 1965 kocht Adema de 4=6-winkel oer fan

Jappie Kingma en dêrmei wie hy de iennige krudenierswinkel yn Easternijtsjerk want de oare winkels wiene sa stadichoan ferdwûn as ferkochten oare dingen. Soan Broer Adema naam yn 1977 de saak oer en doe't hy yn 1984 mei syn gesin nei Zevenaar gie, hie sawat 30 jier in Adema in krudenierssaak hân yn Nijtsjerk.

Broer Adema hat okkerlêsten yn de searje "Hoe is it no mei..." stien en doe die bliken dat er noch in prachtich folderke fan syn 4=6-winkel hie mei dêryn it resept foar in "Nijtsjerkster Preimiel". Dat is sa moai (benammen dat 'nuk de útlekte prei der yn' past hiel goed yn it Nijtsjerkster idioom!), dat wolle wy jim net ûnthâlde as oantinken oan de famylje Adema!

Resept:

Aldnytsjerkster preimiel

wat men nedich hat:

- in kilo prei
- 25 gr. bûter
- 25 gr. moal
- ¼ mingel molke
- 2 aaien
- 75 gr. raspe tsiis
- 3 dikke plakken skinke
- piper
- sâlt

Snij de prei yn stikken, waskje ze en sied ze gear. Meitsje in stip (sauske) fan bûter, moal en molke. Nim it stip fan it fjoer en doch dêr de kloppe aaien, de raspe tsiis en de yn stikjes sniene skinke by. Smar in fjoerfêste skaal yn mei bûter en nuk de útlekte prei mei it stip der yn.

Piper en sâlt nei smaaak. Set it spul in healoare yn frij waarme oven en klear is jim preimiel.

Lekker ite!!!

Herinneringen aan Café it Hoekje Oosternijkerk

Mijn grootmoeder Franske heeft haar hele leven gewoond in het café in Oosternijkerk, waar ik als kind al veel over de vloer kwam. Ze hadden het café overgenomen van Steensma. In het midden stond een grote ronde kachel en de stoel van beppe Franske.

Zij heeft het café tot haar 84 ste gerund. Als er mensen waren die wat wilden drinken of hun zorgen wilden delen, kon dat bij Franske.

Beppe Franske had een papier op de bar liggen en als er wat besteld werd, kwam er een kruisje op dat papier achter het drinken dat je dronk en aan het einde van de avond klopte het precies wat je moest betalen. Ik weet niet of dat tegenwoordig nog kan?? Zaterdag na 17.00 uur mocht er geen sterke drank meer worden geschonken en om 22.00 uur was het café dicht. Dit werd dan ook streng gecontroleerd door de politie. Bij ons in huis staan nog steeds de pendule en een zakhorloge, die als borg zijn afgegeven, omdat de mensen geen geld hadden. Maar die zijn nooit meer opgehaald. Als er iemand binnen kwam die erg verkouden was, was het advies van de 84 jarige caféhoudster: een glas

warm water uit de inzakketel van de kachel met een scheut Beerenburg en bruine suiker en snel naar huis lopen en onder de wol.

Het eerste raam naast de deur is er 4 keer uit geweest:

1ste keer voor Jan Sijsma, de man van beppe Franske

2de keer voor Jan Groen, mijn vader

3de keer voor Japke Sijsma, mijn moeder.

Daar in het café overleed beppe Franske Sijsma-Van der Son en ging het raam er nog 1 keer uit. Wij rijden nog regelmatig door Oosternijkerk en rijden we dan langs de kroeg, dan komen er weer allerlei herinneringen naar boven, ook omdat het cafe niet veel veranderd is.

Groet, Familie J. Groen
Damwoude

Oantinkens oan ús tiid yn kafee 't Hoekje

Hoi Easternijtsjerk

Doe't wy freed thús kamen fan fakânsje en de stapel post nei seagen, lei dêr de earste doarpsskille foar ús, dy't wy sûnt ús ferhuzjen út dit doarp, net wer lêzen hienen. Efkes sitte en lêze en ja hear de âlde tiden komme wer foarby. We sieten tegearre de tiid fan doe efkes oer te eidzjen, herinneringen op te heljen. Earst hawwe wy wenne oan de Langgrousterwei, tsjinoer Thijs en Tsjitske de Vries. Neist it hûs hienen wy in grientetún mei puoltjes, snijbeane en sok sa wat. Tsjitske learde my hoe't ik dizze grient yn wekflessen dwaan koe om it te bewarjen. Ik sil de flessen wol fan har kriege ha mar dat wit ik net mear. De frieskist wie der noch net dus moast it sa, mar it wie in hiel wurk. Nei dat we in pear jier yn it bûtenlân wenne ha, binne we werom gien nei Nijtsjerk om dêr it kafee oer te nimmen. No dat wie wol hiel wat oars,

want yn in kafee hie ik noch nea west, omdat dat yn ús jonge jierren net sa hearde. Us âlders wienen der dan ek net bliid mei dat we der mei begûn bin, mar ja it wie al sa. Dat ik it fak ek noch net yn'e fingers hie (ik kaam sels út de soarch) die blieken. "Ast do efkes oppast, dan sil ik gau efkes nei slachter Brand ta", sei Eppie. No gjin punt, tocht ik, want faak wie dit in rêstige tiid . Mar doe't ik de bel fan it kafee hearde skrok ik al, want jeetje doe moest ik der ek wol hinne fansels. "A goeie, de nije basin, hast ek in tapke", waard my frege. Mar ik hie noch net mei dy tap oan 'e gong west, omdat wy noch oan't útpakken wienen. Ik ha it twa kear prebearre mar it wie oars neat as skûm. Jasper seach dit en sei; "ik sjoch it wol dit wurd neat, jou my mar in fleske". It is letter nei wat oefenjen wol goed kaam hear. Al mei al hawwe wy in prachtige tiid hân yn it kafee. Moarns kamen de mannen fan it PEB en it gasbedriuw te kofje drinken en dan om tolve oere faak wer te iten en efkes in kaartsje te lizzen. Dat wie altyd in gesellige sfear. We binne begûn mei in droech woarstje en in gehakbal. Mar dat waard al gau mear en op 't lêst wie der fan alles te krijen. Ek de âldsjes, Jehannes, Kees, Eelke, Sjouke en Jacob, kamen dan efkes del en as dan sneontemoarns Andries de feekeapman derby kaam en Jantsje noch even oanwipte, dan fleagen de sterke ferhalen oer de tafel. Jacob nam meast farske griente foar ús mei, want der groeide altyd tefolle op syn túntsje. Fêste jûnen wienen der om te kaarten, de iene wike klaverjasse en de oare wike skutjasse, dêr't Oane Ages grut fan fan wie. Ek in jûn om te biljerten en soms noch in bingo jûn, dy dan troch Durk de Jong regele waard. It wie in tiid dat de kafees om tolve oere jûns ticht wêze moasten. Mei útsûndering fan sneons, dan wie it ien oere. Mei kaarten en al sa mear moast fergunning oanfreegje by de gemeente en dan mochtest om ien oere ticht wêze. Der wie ek streng kontrôle op. Wy ha it op sneontejûn wol hân dat we mei in lyts ploechje sitten bleaunen. De doar op't slot, dan koe der net samar ien yn stappe . Klaas van der Ploeg obere dan en Trien, syn frou, regele de keuken as it nédich wie. Wy koenen der dan efkes by sitte en in boarrel nimme. Soms waard der dan op de doar kloppe, it wie dan al nei ienen fansels en dan stienen de plysjes foar de doar. De klanten waarden dan gau nei boppe stjoerd, se wisten wol hoe let it wie. Hjr en dêr lei dan in slof of in skoech want it moest fluch en súntsjes fansels, en wy dienen dan krekt as wienen we oan it oprûmjn. Fansels ha de plysjes dat wol yn'e gaten hân, mar se koenen gjin bekeuring jaan want oer it privee hienen se neat te sizzen. Ek mei de jongerein wie it altyd gesellich en hienen we nei myn idee net folle spul. Klaas en Trien

en Sietse en Ymie stienen altyd foar ús klear. As we ris fuort moasten, as efkes mei fakânsje woenen dan namen sy it wol waar. Us Durk is yn it kafee berne. Dat is dêr net faak bard, miskien wol nea earder mar dat wit ik net. Hy stie in protte allinich boppe yn'e jister, want ja der wie altyd wol drokte ûnder. Neffens Durk syn sizzen hat hy der neat oan oerhâlden. Lokkich kaam Foppe faak efkes lâns as hy thús wie fan syn wurk, om Durk op te heljen en dan gie er mei Foppe op'e fyts. Ek de winter fan 1979 wie wat bysûnders. In sniestoarm hie alles lam lein en dielen fan it doarp wienen ôfsletten. Men koe hast nergens komme. Guon koenen gjin kant út, sa bot wiene se insnijt. De snie lei meters heech en benammen foar de âlderein wie it lestich. In protte Nijtsjerksters kamen efkes nei it kafee foar in praatsje, want je koenen net in kant út. Foar de radio waard frege om krisissintrums te iepenjen yn de doarpen en fan dêr út help te bieden. Sa melden wy ús ek oan, wol mei tastimming fan ús klanten, want sy moasten de opdrachten útfiere fansels. Wa't help nédich hie koe ús skilje. Ferskate opdrachten waarden útfiert. By Sjouke op 'e tille moast snie skept wurde, want hy siet hielendal ynsnijt. Dêr gie in ploech hinne, om snie te romjen. It stijt my sa by dat se him doe ek mar efkes mei naam ha nei 'It Hoekje'.

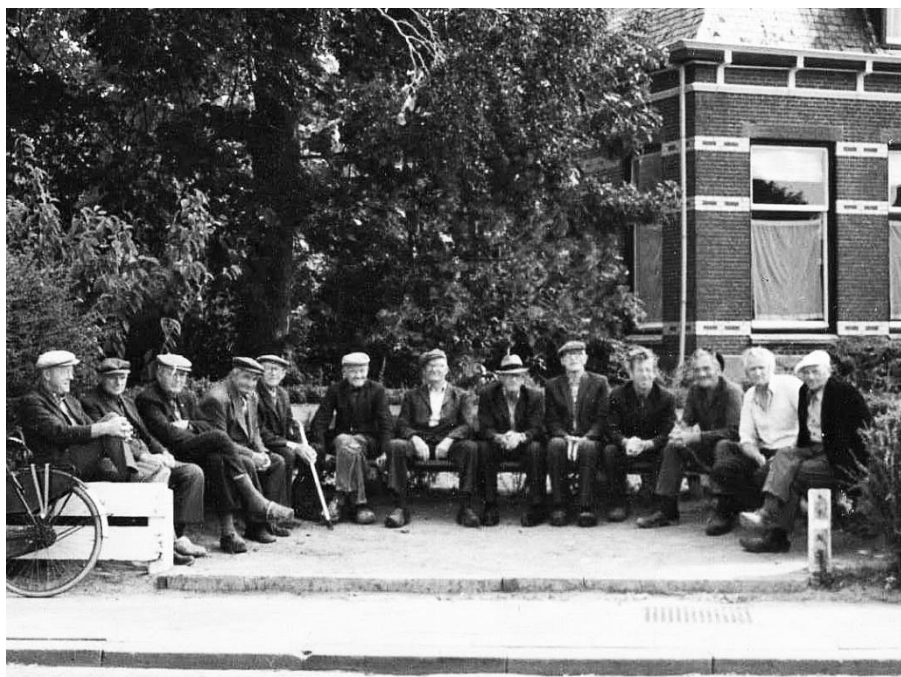

Foto út "Dockumer Courant " by it ôfskied 22 febrewaris 1979

Foar minksen dy't net nei bûten koenen moast der wol ris wat boadskipkes dien wurde. It waard allegearre regele yn it krisissintrum en der kamen hieltiid mear helpers. In bysûndere sfear wie der doe: sa mei elkoar dat is it echte doarpsgefoel.

Nei fjif jier binne we der dochs mar mei opholden. Wy ha op 'It Hoekje', in moaie en gesellige tiid hân. De klok dy't wy kriegen by ús ôfskied, hinget noch altiid by ús yn'e keamer.

Eppie en Sietske (S.W. – vd V.)

De oude-mannen-bank tussen Rabobank en Hervormde Pastorie in de tachtiger jaren.

V.l.n.r. Livius Meinsma, Jacob Aants de Vries, Jacob van der Veen, Jan Sjoerds de Vries, Durk Bergema senior, Jacob Elzinga, Marten Rispens, Ealse Postmus, Durk Sakes Postma, Aldert Linthof, Wytze Grijpstra, Albert Kingma en Thys de Vries.

(met dank aan Zus Torensma voor de foto + namen)

Beeld van de reünie in 1991

Ondanks enkele oproepen in De Doarpsskille en in de iedereen toegezonden informatie over de komende Dorpsreünie kwamen er eerst maar geen foto's binnen bij de redactie. Zijn de (Oud-) Oosternijkerkers van 2012 wat lauwer dan die van 1979 en 1991 toen er een groot enthousiasme heerste?

Gelukkig kwam op het laatste moment deze prachtige foto binnen van een vijftal deelnemers aan de reünie van 1991. Vooraan zitten Martsje Walda-Sijtsma, Tryn Bosgra-Heeringa en Tine Dekker-Fokkinga. Staande Blijke Postmus-Jongbloed en Willem Postmus. Helaas leven Tryn en Blijke niet meer maar de anderen hebben zich opgegeven en kunnen hopelijk genieten van een prachtige reünie op 15 september 2012!

(foto beschikbaar gesteld door Martsje Walda-Sijtsma)

Kind in Oosternijkerk

Als ik aan Oosternijkerk denk, ga ik als vanzelf terug naar mijn kindertijd: eind veertigerjaren, begin vijftigerjaren; zo ongeveer tussen 1947 en 1953.

Opgroeiend in een fijn, levendig gezin als zesde van zeven kinderen heb ik een heerlijke kindertijd gehad: veilige omgeving, duidelijke normen en waarden, ruimte voor fantasie, spelend met wat voorhanden was en vooral wat de natuur, het buitenleven, je bood.

De kinderen van familie Dekker, met links onder Ada Dekker

Een vroege herinnering is bijvoorbeeld deze: Nel den Broeder, ons kindermeisje, wandelt met me op de Roptawei. Ik wil weer graag "poffers sykje", want die afgemaaide paardenbloemen knappen zo leuk

als ze half gedroogd zijn en je er een knoopje in legt. Zo wandelen we langs boer Dorhout en leer ik mijn eerste vriendinnetje Afke kennen. Afke en ik moeten toen een jaar of 4, 5 zijn geweest en gingen later samen naar school; overigens pas toen we 6 jaar waren, want een kleuterschool was er nog niet.

Een andere herinnering: een fikse onweersbui hangt boven Oosternijkerk, trekt naar zee, maar komt weer terug want het is vloed en dan "neemt de zee hem niet", zoals bij eb wel het geval is. We krijgen dezelfde bui dus wéér boven ons. Vader heeft, zoals hij altijd doet bij hevig onweer, ons weer allemaal naar beneden geroepen uit ons warme bed, want hij neemt geen risico: mocht het "inslaan", dan zijn we allemaal snel buiten. We kijken met z'n allen naar de donkere luchten boven Bollingwier en Oosternijkerk met de grillige slangen (bliksemschichten) die óf van wolk naar wolk (niet gevaarlijk) óf rechtstreeks naar de aarde gaan (gevaarlijk). We tellen de seconden tussen bliksem en donder en weten dan hoever weg de inslag is. Na de bui mogen we allemaal in pyjama naar buiten om te ruiken hoe fris de aarde nu geurt....

Naar school ging ik graag: de eerste klas in het lokaal achter de gereformeerde kerk; de tweede klas in de oude school; de derde t/m de zesde klas in de nieuwe "Foeke Sjoerdsskoalle" aan de Langrousterwei, die naar ik meen nog steeds functioneert als basisschool.

Maar buiten spelen was nog mooier dan naar school gaan: met vriendinnetjes en vriendjes door de velden "strúne", koolraapjes uit de grond trekken om op te knabbelen (onze "snack"), salamanders vangen en vuurtje stoken; materiaal te over om je fantasie te prikkelen en te spelen tot de avond viel en ik bijna altijd te laat thuis kwam voor het eten, omdat ik de tijd was vergeten. Klimmen en klauteren deed ik ook heel graag: niet alleen in de hoge prunus achter ons huis, maar ook via de garagedeur het platte garagedak op, dan over de tuindeur op het dak van de bijkeuken springen, vandaar op het dak van de keuken, weer terug over de tuindeur op het garagedak en dan het állerstoerste: vanaf het garagedak in de tuin van buurman Heeringa springen. Je deed dat

laatste alleen als je hem niet in de buurt zag én doorveren door je knieën was een vereiste vanwege de toch wel flinke hoogte! Maar spannend en mooi was het zeker...

Later, toen we jonge meiden waren geworden, werden die platte daken gebruikt om soms op te zonnebaden of in mooie zomernachten (clandestien, op uit de slaapkamer meegesleepte matrassen) te slapen; voorproefje voor latere kampeervakanties?

(it twadde hûs links is fan dokter Dekker, no Sietse Wiersma)

Soms, als we vrijaf hadden van school, mochten we met vader een dag mee in de auto. Hij moest als huisarts elke dag visites rijden (patiënten bezoeken) en zette ons dan af op de dijk bij Paesens. Wij liepen al spelend over de dijk langs Moddergat tot aan het "garnalehúske". Daar pikte hij ons dan na een paar uur weer op. Bij het garnalenhuisje hebben we onszelf overigens ook leren zwemmen, maar dat mocht alleen bij "opkomend water", anders "trok de zee" en kon je verdrinken. Zo leerde je in alles met de natuur en de elementen omgaan. Was het een dagje geen weer om buiten te spelen, dan mochten we van moeder altijd wel schooltjespelen in de wachtkamer, buiten het spreekuur om; of

winkeltje-spelen of huisje-spelen. Kortom: ik heb een geweldige kindertijd gehad in een prachtig dorp in het noorden van Friesland: Oosternijkerk!

Ada Dekker

Uitstapje hervormde meisjes- en jongelingenvereniging ongeveer 1957 (wie weet het juiste jaartal en kan namen bij de twee vraagtekens noemen?)

Onder vlnr: Sjouke van der Ploeg, Jeltje de Vries, Fokke Meinsma, Reitske Kooistra, Tjipke Klijnstra, Gaatske Werkhoven, Pieter Sikkema.

2e rij Sjoerd de Vries, Wietse Dijkstra, Hennie van der Veen, Ietsje Dijkstra, ?? 3e rij Douwe P. Tilkema, Tietsje Tilkema, ??, Eelkje Klijnstra, Age de Jong. 4e rij Piet P. Torensma, Jan Klijnstra, Sieger Rozendal, P. Weidenaar-Postma, Geert Linthof, Tjikke Tilkema, Evert van der Veen. Helemaal boven Ruurd Torensma

(foto + namen Zus Torensma)

Oosternijkerk, Oantinkens fan Jan Dekker

In dat dorp op de Friese klei liggen mijn jeugdjaren. Ben geboren op 6 september 1935 in het doktershuis aan de Dokkumerweg. Het huis staat er nog aan de nu Mûnewei, met zijn zo karakteristieke lange schoorsteen "wêr as de bern útkomme", zoals sommigen dat vroeger vertelden. De kachel die in die schoorsteen uitkwam stond inderdaad in de spreekkamer, maar voor zover ik weet is daar nooit gebaard, hoewel het wel had gekund.

Voor ons huis 1937, vader Dekker, moeder, oudste zus Baukje en ikzelf

Vader heeft als dorpsdokter de meeste mensen van Oosternijkerk en omgeving als eerste gezien bij de bevalling en als zodanig is het partusboekje waarin hij alle bevallingen bijhield een kostbaar geboorteregister, waar o.a. mijn vrouw Tine ook in staat, geboren te Wetzens op 1 juli 1935, maar waar ook mijn broer en onze vijf zussen in staan: allen geboren in het doktershuis. Wij Dekkertjes zijn beslist uit moeder Etje voortgekomen, niet uit die schoorsteen.

Aan de vooroorlogse tijd heb ik vage herinneringen. De eerste is die dat vader me in een deken rolde en in de auto legde om in Leeuwaren

urgent te worden geopereerd aan een middenoorontsteking in mijn rechteroor, waarvan ik nog altijd het litteken draag. Ik was toen drie jaar. Een andere dat ik met veel kracht een grote spijker in een vensterbank heb gehuft.

Maar van de oorlogsjaren liggen de zaken anders. Zo herinner ik me dat, toen de Duitsers voor het eerst ons dorp doorreden, een jongen hard wegliep terwijl hij schreeuwde: "de Frânsen, de Frânsen". Dat moet in de meidagen van 1940 zijn geweest. Ook herinner ik mij dat toen twee dorpelingen, ik meen Riepke Blom en Jelle Walda, op de fiets terugkwamen van hun meedoen in het Nederlandse leger. Ook kan ik me nog heel goed de eskaders bommenwerpers herinneren die overdag over ons huis vlogen richting Duitsland, met eindeloos gebrom, het afweergeschut en de zoeklichten (bij Delfzijl werd ons verteld), het terugkomen van die eskaders die beschoten werden door nachtjagers (wij moesten dan binnenblijven in ons verduisterde huis waar op elke verdieping zandzakken lagen voor bestrijding van brand door eventuele brandbommen).

Van de oorlogstijd komen ook andere beelden naar boven. Er marcheerden Duitsers door het dorp, luidkeels zingende "und wir fahren gegen Engeland", tsjoem, tsjoem en de gasmaskers bungelden op de achterwerken en de pantserfausten staken schuin de lucht in. Aan de zuiderhemel zag je 's avonds vaak een lichtspoor van beneden naar boven gaan: V2's richting Engeland, vanaf een basis bij Lemmer, werd ons verteld. En de luchtvloten bleven overkomen, steeds meer vliegtuigen. Een Engelse jager maakte een noodlanding bij Swarte Mosk en natuurlijk gingen we kijken totdat de Duitsers ons weg commandeerden. Af en toe kwam 's nachts een bommenwerper naar beneden, zoals bij Jouswier. We vonden de velden soms bezaaid met stroken aluminiumpapier afgeworpen door de bommenwerpers om het afweergeschut in de war te brengen. Of een parachute en die was welkom, want er werden bloesjes van gemaakt. Als je heel veel geluk had een afgeworpen vleugeltiptank: kon je een kano van maken toch. Ik herinner me fietsen op "cussiebanden", een nachtelijke rit in een koets (van Ealse Weidenaar denk ik, zal ook geen combustivel meer hebben gehad voor de auto), de carbidlamp op de fiets, de verlichting door een in koolzaadolie drijvende kurk met een draadje, vaders tabaksaanplant en-drogerij in het hok. Eigenlijk was de oorlogstijd voor ons een avonturentijd, wij stonden niet zozeer bij de ernst ervan stil. Wat het betekende voor de mensen in het dorp en dus ook voor vader en moeder, kunnen we nauwelijks peilen, want ons kinderen werd niet veel

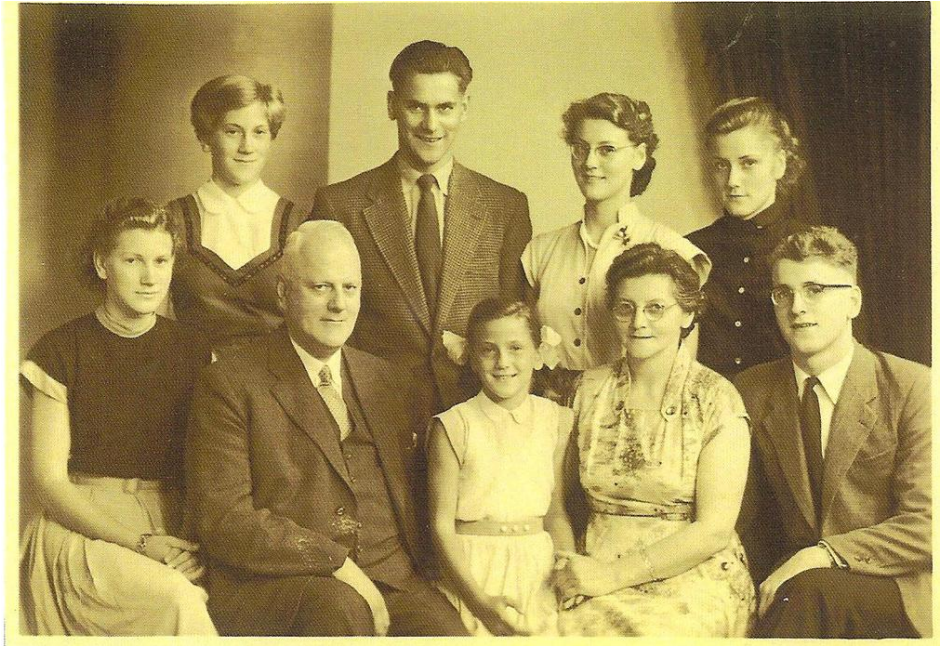
verteld omdat we konden doorslaan bij een verhoor door de bezetters. Ik weet dat vader erg betrokken was bij het verzet en dat het dokter-zijn hem een zekere vrijheid gaf om zich te bewegen. Zo had hij een bijzondere vergunning om in spertijd tussen 22.00 en 6.00 uur op de weg te mogen omdat hij "Artz" was en zo heeft hij menig vervolgde kunnen helpen. De spreekkamer was telefoonpost van de ondergrondse. Die vergaderde bij ons in de achterkamer. Zo kwam ik op een nacht naar beneden en zag allemaal mensen zitten met de wapens voor zich: vader kwam op me toe en zei: "Denk erom Jan, je hebt niks gezien en nu naar boven!" Vader heeft vaker dan één keer een papier getekend en afgegeven om iemand te redden, al was die verklaring dan niet waar en zette hij zichzelf op het spel. Dat zijn collega dr. Jarl Ruinen van Ee werd doodgeschoten sloeg bij ons thuis in als een bom, het had vader kunnen zijn, de dokters Ruinen (Ee), Dijkstra (Anjum) en vader werkten nauw samen bij het helpen van Joodse kinderen. Een andere keer moest hij naar Arnhem, maar ging hij naar Leeuwarden om te zeggen dat hij als arts niet gemist kon worden, maar de SS-er brulde: "Nach Arnheim sind Sie gerufen, nach Arnheim sollen Sie fahren!" We dachten hem nooit terug te zien, maar gelukkig kwam hij terug. De Duitsers hadden hem op een gegeven moment zijn auto (die op houtgas liep) afgenomen. Hij fietste terug van Nes na een tweede bevalling en is bijna bevroren voor de Tille in de sneeuw, waarin hij doodmoe even was gaan liggen, maar gelukkig vermande hij zich op tijd.

Ik herinner me nog dat politieman Tolman die aan de Dokkumerweg woonde moest onderduiken: zelf had zijn zoon Wiebe mij eens de stengun getoond die bij Tolman op zolder verstopt was. Toen kwam de bevrijding na die spannende tijd en de Canadezen bivakkeerden bij Brunia aan de Dokkumerweg: ik ben er vaak gaan kijken en kreeg kauwgom van hen.

De ondergrondse was nu bovengronds, liep in overalls, gewapend en pakte mensen op die Duitsgezind waren geweest. We kwamen in rustiger vaarwater terecht, de naoorlogse tijd.

De oorlogstijd zelf liet zijn sporen achter. Ik herinner me dat vader, die toch niet gauw van zijn stuk was te krijgen, nadat hij geroepen werd bij een voorval van de mijnopruimingsdienst waarbij een mijn voortijdig ontplofte, min of meer ontdaan thuiskwam.

Gezin Dekker 1954

Wat me voor de geest komt nu ik aan die naoorlogse tijd denk?

1. De lagere schooltijd. Met hoofdmeester Sietse Wiersma, een strenge maar rechtvaardige man die ook in de kerkenraad van de Geref. Kerk zat. Met een zware bromstem. Hij was streng. In die tijd werd je nog met een liniaal in (en soms op) je vlakke hand geslagen, of je kreeg een tik met meester Wiersma's trouwring tegen je hoofd. Het had geen zin je bij je ouders te beklagen want die zeiden dan: "Ga je maar bij hem verontschuldigen, want hij heeft natúúrlijk gelijk". De eerste schooldag (achter de Geref. Kerk) staat me nog helder voor ogen. Dat was meen ik bij juffrouw Harms die uit Dokkum kwam. Ik kwam naast Theunis Rispens te zitten die meen ik naar Amerika emigreerde. Zelf ben ik naar Brazilië geëmigreerd. Vaak stonden Wiebren Dijkstra en ik elk in een hoek van het lokaal en communiceerden we (toch nog) achter een grote kast langs: Wiebren is later naar Californië vertrokken meen ik. We hadden wedstrijden in snelrekenen, die altijd gewonnen werden door Aaltje Post, zus van Pieter Post en Aant Post die toen schuin achter ons huis op de Fookma Pleats woonden. We kregen later les in het Fries van Meester Wiersma en hij kon prachtig voorlezen uit het boek over de "Fram" van Nansen.

Meester Graeller en Meester Grunstra waren ook al onze leermeesters geweest. We hadden les in het oude schoolgebouw aan de Langgrousterweg. Op het schoolplein speelden we de spelletjes van het seizoen, zoals tipelje, knikkerje, topjeie. Het plein zelf was praktisch boomloos, want die waren opgestookt in de oorlogstijd. Vader was vaak actief in het bestuur en mocht later de eerste steen leggen van de nieuwe Foeke Sjoerds Skoalle. Vijf jaar lang heb ik op die oude school gezeten voordat de schooltijd in Dokkum begon.

2. Buiten de schooltijd om waren we extra actief bezig. "Aaisykje" bijvoorbeeld. Ik liep dan met de pols door de landen naar de Boskpleats en ging met mijn vriend Auke Brouwer meestal de slootswallen langs om eendeneieren te vinden (trouwens, ook in de winter ging ik daarheen en kreeg na een barre sneeuwtocht -wat waren de winters toen streng- een heerlijke pan aardappels die in het gele vet dreven)... Afhankelijk van het seizoen was het sljetsjespringe, skoskesette, lofbarne (aardappels poffen in het afgestorven loof), koalrapen ite, loflûke bij Jan Slim op Langgrou om een halve fiets te verdienen (zijn vader had een tafelbiljart en leerde me de kunst met aanwijzingen zoals "súntsjes lâns de bân") tulpenbollen pellen in het dorp om een horloge te verdienen, schaatsen (geleerd op de grachten van Anne Ages en van Van Kleffens, later naar de Lou Sânen voor ons huis, nog later naar de Paesens vanaf de opslag achter de Hervormde pastorie), vissen in de Paesens, zwemmen (ook geleerd in de Paesens halverwege Paesens, eerst "katsjeklauwe" en later zowaar al klauwend de vaart over naar West-Dongeradeel en terug naar Oost-Dongeradeel), dit alles met de andere dorpsjongens.

3. Nogal wat "bonkebrekken".. Als jongen liep ik eens achter een wagen aan naar huis uit school en stak zonder uit te kijken bij ons thuis de weg over en werd prompt geschept door een auto die zó remde dat zijn remmen kapot waren. Er zat een grote deuk van mijn hoofd in het vooroorlogse blik en dat zegt toch wel wat. Ik was bewusteloos, maar bijna bij de dokter thuis, waar het gebeurde. Ik werd weer wakker toen vader krammen in mijn hoofd zette en ik zag zus Baukje huilend de tuin in vluchten. Maar alles is goed gekomen, mijn Tine zegt nog altijd dat ik een harde kop heb en dat zal wel zo zijn. Verder ben ik in een eendenwak geraakt in de gracht van Anne Ages. Nanne Walda hield me boven water toen ik definitief zou verdwijnen en riep om hulp. Ik weet nog te vertellen dat de verdrinkingsdood niet erg is: alles is

lichtgroen en je zweeft als in een ligstoel. Als dank heb ik mijn mooiste boek "Paul wordt mens" aan Nanne gegeven. Ook ben ik uit een hoge boom bij van Kleffens geduikeld, gelukkig op de scheve kant van de gracht en toen erin. Trouwens, hoge bomen hadden voor mij een geheimzinnige aantrekkingskracht, vooral om de roeken-en ekstereieren waarvan ik dan een heerlijke omelet bakte die ik zelf opat, ook omdat niemand er verder zin in had. Als vader me hoog zag zitten was het weer zoveel dagen water en brood, wat vooral 's zondags erg was.

Zeker is dat ik graag in hoger sferen verkeerde. Zo liep ik eens over de naald van de hoge schuur van J. Hoekstra in Bollingawier. En klom ik met Hendrik Heeringa op het dak van de Geref. Kerk die zó steil is dat we er niet meer af durfden toen we in de gapende diepte keken; we zijn met hangen en wurgen toch weer op de begane grond terecht gekomen, de oefening op het steile dak van buur Bearn Heeringa had dus toch nut gehad. Ons eigen doktershuis dak was eigenlijk een "makkie". Pogingen om vanaf de nok naar de top van de hoge schoorsteen te verhuizen zijn (gelukkig maar) altijd gestrand, ik zou dat niet hebben overleefd, denk ik. Wel zaten Pieter Post, Wiebe Tolman en ik eens op het dak, toen Wiebe uitgleed en zijn hele been openhaalde aan de scherpe zijkant van de pannen langs de goot die naar beneden liep. Hijzelf durfde niet naar dokter Dekker, want het dak was eigenlijk verboden terrein. Over dat dak gesproken: eens was het noorderlicht goed zichtbaar in het dorp en toen heb ik de volgende dag iemand zover gekregen dat ie een poos op de nok van het dak uitkeek richting Niawier omdat ik gezegd had dat het zuiderlicht te zien zou zijn.

4. De Mûnewei heette toen nog Dokkumerweg. Volgens mij woonden er toen, te rekenen vanaf de Geref. Pastorie aan de linkerkant richting Dokkum: fam. Walsma, B.I. Heeringa, wij, fam. Harkema, fam. D. Sipma, weduwe Brunia, fam. Luinstra, fam. S. Sipma, fam. J. Elzinga, fam. Tolman en (later) fam. Torensma. Aan de linkerkant in het Mûnehûs fam. L. Weidenaar.

5. Sport in Oosternijkerk. Dé sport was kaatsen, vaak op een weiland daar bij Ljibbe Weidenaar. Zelf heb ik graag gekeatst en zelfs wel eens

een medaille gewonnen. Maar met Jan Slim van Langgrou, ex-speler van Sneek met een knoerthard schot, kwam het voetballen in het dorp. We oefenden op een veld even voorbij politiemann Tolman en Jan Slim stelde mij aan als keeper. De doelpalen waren twee hoopjes windjacks en dan maar loeihard op me schieten. Wij van VVON (Voetbalvereniging Ooster-Nijkerk), verre voorgangers van Ropta-Boys, speelden toen in de formatie 5-3-3.

VVON 1951

De voorhoede: Rienk Blom, Sake Postma, Sietse Blom, Eise Blom en Dicky Gardenier (uit Nes). Middenveld : Minne Eelkema, Wiebren Boelens en Anne Elzinga. Verdediging Dirk Holwerda, ikzelf en Dirk Walda. Waarvan akte.

Lang heeft VVON het niet gemaakt want we hadden geen vast veld om te oefenen. Jan Slim bekeek de mogelijkheid om in vv Anjum mee te gaan doen en zo zaten al gauw Eise Blom (midvoor), Anne Elzinga (halfspeler) en mijn persoon (keeper) in het eerste van Anjum en we werden de eerste kampioensclub van Anjum door een gelijkspel in Leeuwarden tegen Blauw Wit 3 met een gelijkspel 0-0 en maakten ook de openingswedstrijd van het nieuwe Kolkenfjild mee (verloren met 2-0 van de zondagsclub Zwaagwesteinde). Omdat we nog geen eigen voetbalshirts hadden speelden we die laatste wedstrijd in de shirts van de korfbalclub SDO uit Oosternijkerk. SDO moest Samenspel Doet Overwinnen zijn, maar omdat het niet altijd overwinnen was sprak men ook wel van Sokke Domme Ongelukken.

6. Feestdagen in het dorp. Die waren er en hoe! Dorpsfiguren als b.v. Rieps Jantje waren in hun element bij de voorbereidingen van de versierde wagens en op de dag van het defilé zelf. We deden allemaal mee en de wagens reden ook door naburige dorpen. De muziekvereniging UDI marcheerde door het dorp, toeterend en blazend op het hoogste niveau.

Versierde wagen plm 1953, herkenbaar Adrie Holwerda, Willem de Wilde (met pijp) en mijn persootje.

Er waren volksspelletjes op het feestterrein van Anne Ages vlak voor ons huis. Eise Blom en ik waren vaak de omroepers/reporters. Vader Dekker was eens keeper bij het gekostumeerd voetbal, vermomd als een oud tandeloos vrouwtje omdat-ie zijn kunstgebit eruit had gedaan. En ook "meneer van Steen" was er met zijn derde been. 's Avonds was er vaak een opvoering van een stuk gespeeld door De Bûnte Flinters o.l.v. Jaap Hartman, meestal in de loods van de Gebr. Lei. Prachtig Fries toneel, zoals alleen Friezen dat kunnen in hun eigen taal. Zo zaten er twee mannen in een bootje dat ze heen en weer schommelden onder het zingen van "Wy gean poere op 'e Lauwersee, wy gean poere, alles ha wy ree, stok en lead dy smyt we yn 'e boat en de wjirmen ha we bij it soad, wy gean poere"....enzovoort. Ik herinner me nog heel goed een scene waarin op de achtergrond gezongen werd : "Yn d'iere moarn, as d' ame rûst" en Yme Holwerda over een hek leunde en met een wazige blik in de verte keek, toen een meisje op het toneel verscheen en aan Yme vroeg : "Kin heit der mar net oerhinne komme?", waarop een leukerd uit het publiek riep: "Yme kin mar net oer die hikke komme". Hartman was een groot regisseur, leider, schrijver en dichter. Wie kent niet het gedicht dat hij bij het overlijden in Oosternijkerk van Anders Minnes Wybenga schreef.? Anders Minnes was naaste

buurman van mijn vrouw te Wetzens waar hij ook begraven is, na zijn laatste jaren in Oosternijkerk naast de Gereformeerde Kerk te hebben gewoond.

Aan de dorpsfeesten deed iedereen mee, Maakte niet uit of je rijk was of arm, gelovig of niet. Het waren feesten van verbroedering, vooral na de bange oorlogsjaren toen er niets te feesten viel.

Zo zie ik nog dominee Van Andel, anders keurig gekleed, wandelstok tikkend (één tik, nog een tik, nog een tik en dan een grote zwaai omhoog om de volgende serie van drie tikken in te leiden) door het dorp wandelend, als volleerde hoogspringer op het feestterrein zijn kunnen vertonen.. En wat kwam dat kleine manneke hóóg! Op feestdagen was hij ook de dorpsneldichter. In een mum van tijd ging het los." Daar is Eibert (de Vries) die zo blij werd, toen zijn zoon uit Duitsland vrij werd"

"Daar is Gert (vader dus), als een hert, hijgend naar een bord met snert" (vader was gek op snert) "Daar is"...en zo ging het door tot en met de letter Z.

Bestuur

*oranjevereniging plm
1953. V.I.n.r. Vader
Dekker, Ate Feenstra*

en A.E. van Kleffens. Achter v.I.n.r.: Van der Wal, achter vader, W.Sj. de Vries en Eelse Weidenaar. Niet zichtbare bestuursleden Anne Ages en Eibert de Vries.

7. De Mivon (Middenstandsvereniging Oosternijkerk). "Wêrom bûten it doarp te keapjen as it hjir te krijen is?" Met deze slogan verdedigden de middenstanders zich tegen de opkomende centralisering van de handel

in de handen van enkelen, en hielden ze een jaarlijkse winkelweek om dit streven te onderstrepen. Wie waren die middenstanders?

Ik herinner me Mark Boersma (bakker), Weduwe Eelkema (levensmiddelen), Haaïke Kingma (melkproducten), Jaap Berga (kleding-als er iets niet in voorraad was hoorde je: "mevrouw, wurd net mear brúkt"), Jaap Kingma (kapper, met een bordje: "HH artsen hebben voorrang"). Hij was eens met vader aan 't vissen in de Súder-le tegen zonsopkomst en slaakte toen de kreet: "o sintsje, verwaarmje dochs myn kâlde kúten"), Anne Piepertsje (snoepgoed vooral, puntzakjes salmiak voor een halve cent), Siem Heeringa (bakker), Tamme Lolkema (melkproducten), Eibert de Vries (slager, waar vader vroeger in de kost was), Sieger Rozendal (keukenspul en boerengerei, reed met een dichte wagen ook naar andere dorpen), Buwalda (bakker, ik weet nog goed dat zoon Piet met een enorme vierkante korf de broodwaren al hijgend rondreed tegen de strakke wind), Lieuwe Koopmantsje (rookwaren), Tamme Soepboer (levensmiddelen), Geert Jongeling (levensmiddelen), en Holwerda (slager), en anderen. Er waren dienstverleners zoals bankier Gardenier, smid Wiltje Rozendal, postbode Wessel Rozendal (die bijna alles wist van 't dorp), Sake Postma (schoenreparateur), smid van Driesum (als hij een paard besloeg suste hij: "Ho Piet, beste Piet", maar als het paard sloeg was het: "Bliksem Piet") en anderen.

Een heel aparte dienstverlener was een heel aardige en gemoedelijke man, Pieter Torensma, tonnenophaler, meer bekend als Pieter Húskeleger. Veel mensen vinden dit nu misschien gek, maar die man was extreem nuttig in het straatbeeld voordat de rioleringen kwamen. Het product van zijn ophalen ging naar het Jiskelân waar het in een grote betonnen tank gestort werd. Stiekem heb ik wel eens geprobeerd op de korst van die dikke drab te lopen, om te kijken of het wel "hield", maar ik ben gelukkig niet te ver gegaan in dit pogen. Pieter reed op een paard-en-wagen met drie wielen, een kleine voor en twee grotere achter. In zijn vrije tijd had hij nóg een vreemd bijbaantje, "lykoansizzer". Als er iemand overleden was ging hij de huizen langs, gestoken in een zwart uniform met zilveren tressen, trok het bekende begrafenisgezicht en galmde door de deuropening: "Heden is overleden die-en-die", enz.

8. De kerk. We waren lid van de Gereformeerde kerk aan de Langgousterwei. Kennelijk zat ik niet genoeg stil, want eens liep smid van Driesum zijn bank uit en gaf me een flinke draai om de oren (moet

je vandaag aan de dag eens proberen) midden in de dienst. Een andere keer riep ds. Brilman van de preekstoel mijn naam omdat ik volgens hem herrie zat te maken op de achterbank: ik ben na de dienst naar de pastorie gestapt, belde aan en heb dominee eens flink gezegd dat ie goed fout zat met zijn opmerking, omdat ik het toen toevallig niet deed.

Als penningmeester van de knapenvereniging ben ik ooit eens op de kansel geklommen om het jaarverslag voor te lezen met de beginwoorden: "Hier sta ik dan om U verslag te doen van het slijk der aarde". . Bij de Hervormde kerk bevond zich de begraafplaats. Als er iemand begraven werd trok iedereen zijn zwarte pak of jurk aan, de

vrouwen soms met zwarte sluiers tot bijna op de grond. 'k Heb moeder nog wel zo zien lopen. De klok beierde en men liep drie keer om de kerk, (voor het verdrijven van de geesten, is me eens uitgelegd). Ter compensatie was er achteraf koffie met begrafeniskoeken. Beide kerken, hervormd en gereformeerd, zaten in de oorlog en in de naoorlogse jaren vol, men vond troost in het geloof. Mijn vriend Pieter Gardenier was hervormd. Ik heb nog een Friese bijbel met zijn opdracht voorin in het fries. Met Piet heb ik eens bij hem thuis de hele Johannes-Passion van Bach beluisterd.

Jan en Tine (Fokkema) 1954, vlak voor vertrek naar Brazilië

Ja, en zo zou ik door kunnen gaan. Over de autoritten samen met vader langs de patiënten als hij zijn ronde deed. Over het snoekvissen met hem en zijn sleephengel, langs de wallen van de âld-paesens. Over de sneuptochten door de velden. Over moeder die ik zag lopen met een "pantsje sop" voor een zieke en bij het afgeven van medicijnen aan de deur. Over de eerste Mickey Mouse film, vertoond door Jan Gardenier. Over.....

Hardenberg, 15.08.2012
Jan Dekker

Berteplak (bydrage fan Ljibbe Jaap Weidenaar, skreaun troch
Froukje Annema en songen troch Anneke Douma)

Myn widze dy stie op 'e klaai boppe Dokkum.
De wrâld sit dêr tichtplakt mei krantepapier.
It is dêr sa kâld en it waait as de sykte,
tenminsten dat seit men, mar dêr's neat fan wier.

Ik kom fan 'e klaai, út 'e Dongeradielen,
apart hoekje Fryslân, mei loft en sa klear,
mei bou en mei greiden, ûneinige skientme.
oase fan romte en rêst fan alear.

Ik fielde my thús yn dat fredige wrâldsje
fan fjilden en fearten, de kimen fier wei.
Mei doarpkes sa lyts, in pear huzen, in tsjerkje,
in pleats op 'e romte mei swartbûnte kij.

Ik kom fan 'e klaai, út 'e Dongeradielen,
apart hoekje Fryslân, mei loft en sa klear,
mei bou en mei greiden, ûneinige skientme.
oase fan romte en rêst fan alear.

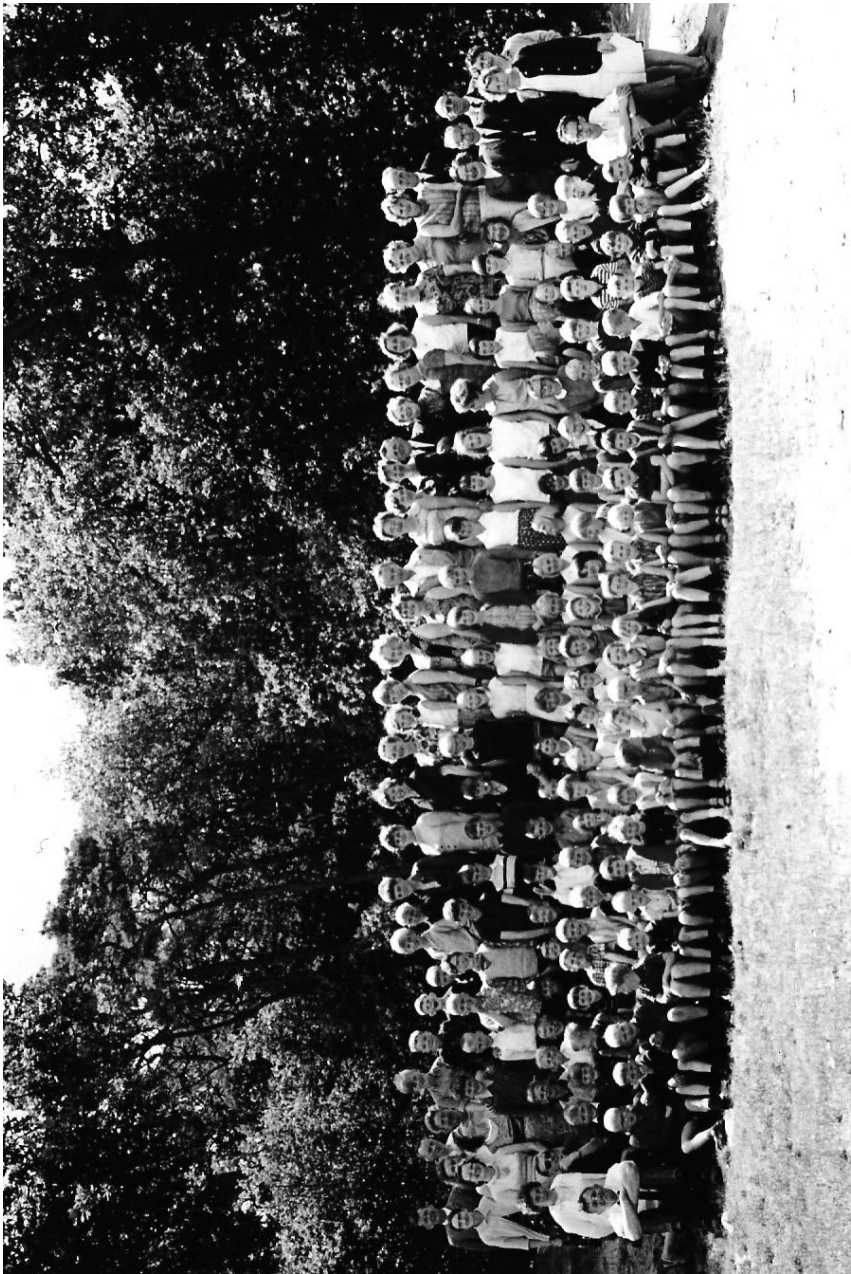
De griene dyk lei der sa feilich omhinne
en fier oer it Waad klonk de sang fan 'e see.
By skimerjûn sweve in dize it fjild oer,
lei hoeden in wollige tekken oer 't fee.

Ik kom fan 'e klaai, út 'e Dongeradielen,
apart hoekje Fryslân, mei loft en sa klear,
mei bou en mei greiden, ûneinige skientme.
oase fan romte en rêst fan alear.

It is lang ferlyn dat 'k myn doarpke farwol sei,
mar yn al dy jierren fergeat ik it net.
Want wêr't ik ek bin, wêr't ik reizgje of doarmje,
myn berteplak dat nim ik mei yn myn hert.

Ik kom fan 'e klaai, út 'e Dongeradielen,
apart hoekje Fryslân, mei loft en sa klear,
mei bou en mei greiden, ûneinige skientme.
oase fan romte en rêst fan alear.

1967 - Skoalreiske

Boppe: Haadmaster Anne Wiersma, Anne van der Vliet, frou Swart, Jan de Vries, Livius Post, Jappie Bergema, Pieter Braaksma, Auke Heeringa, Mintje Jongeling, Alex Kingma, frou Stien Dam, frou Siske Wijma, frou Eelkje Linthof, Jikke Sijtsma, Geertje van der Ploeg, frou Ytske Dorhout, frou Gerritje Sijtsma, master Boate Hazenberg, frou Goai Holwerda, frou Tryn Bosgra, frou Anneke Sonnema, Lieuwe Jousma, frou Doet de Vries, frou Sib de Jong, frou Trui Elzinga, frou Tiet Poutsma, frou Afke de Boer, frou Tsjikke de Wilde, Geert Linthof.

Twadde rige: frou Saapke Linthof, frou Riemke Feenstra, frou Annie Brouwer, frou Renske Holwerda, Jan Post, Ealse Freark Postmus, Piet de Boer, Johannes Wijma, Johan Weidenaar, Anne de Vries, Johannes Feenstra, Bertus Dijkstra, Wike Swart, Klaske Holwerda, Afie Adema, Akke Jongeling, Trienke Faber, Bettie Cuperus, Trienke Dijkstra, Gaatske Cuperus, Wieke Kooistra, Hiltje Brouwer, Anke Poutsma, Annie Sijtsma, frou Coster, frou Bontje van der Ploeg, Doede Jongeling, Durk Bergema, frou Sjaan Hoekstra.

Tredde rige: Bram Weidenaar, Siebe Jongeling, Dirk Bergema, Anne van Driesum, Ljibbe Jaap Bergema, Geert Coster (?), Theo Holwerda, Ealse Kingma, Pieter Postma, Griet de Boer, Hillie Feenstra, Pietje Holwerda, Loekie Buwalda, Tjitske Dorhout, Jantje Rispens, Marga Scholten, Geke Sijtsma, Sjoerdje Faber, Rommie Linthof, Jannie Braaksma, Anton Postma (?), Ypie Cuperus, frou Hazenberg.

Fjirde rige: frou Boersma, master Boersma, Geert Braaksma, Albert van der Vliet, ?, Piet Braaksma, Roel Elzinga, Gerhard Coster, Rense Linthof, Klaas Sijtsma, Reino Bosgra, Joukje Brouwer, Alie Dam, Dieta Dijkstra, Arianne Hoekstra, Mynke Walda, Tettie Walda, Willie Elzinga, Alie Postma, ?, Gerrit Dijkstra, Jappie Elzinga, Frans Sijtsma, Jan Theo Groen, Johannes Holwerda, Wiebe Kuiper.

Foar: Jaap Dijkstra, Marten Rispens, Freerk Elzinga, Lieuwe Elzinga, Piet van der Vliet, ?, Dikkie Jongeling, Aukje van der Ploeg (?), Ingrid Swart, Anneke Bergema, Etje Brouwer, Annie Feenstra, Bokke Dorhout, Tieteke Feenstra, Grietje Braaksma, Corrie Sonnema, Fokje Sonnema, Bonnie Holwerda, Robert Scholten, Ineke de Wilde, Sape Sikkema, Rense Cuperus, Frederik de Vries (?), Tsjalling Sijtsma (?), Bram Westra, Hittie de Jong, Wiep Dijkstra, master Tom Zijlstra.

WANDELVERENIGING “DE SWALKERS”

Een aantal jaren heeft er in Oosternijkerk een wandelvereniging bestaan. In ieder geval al in 1976 want volgens de Dokkumer van 29 augustus 1976 werd er toen een Bingo-avond georganiseerd waarvan de opbrengst bestemd was voor De Swalkers. De dames, een heren-afdeling was er niet, wonnen direct al vele prijzen: “Ook afgelopen zaterdagmiddag in het feestvierend Dokkum kregen zowel de junioren als de senioren een 1^e prijs. Een mooi succes.”

Het laatste krantenbericht is van maart 1986 waarin gemeld wordt dat alle drie de wandelgroepen kampioen in hun afdeling zijn geworden. Dat was zeker “stoppen op het hoogtepunt” want in De Doarpskille van juni 1987 meldt de secretaresse van De Swalkers: “Van onze wandelclub is er weinig te melden. Daar wij niet genoeg leden meer hebben, ligt alles stil.”

Maar gelukkig hebben we de foto's nog, met dank aan Rennie Kingma en Baafke Weidenaar.

*Seniengroep. Achter: Klaske van der Meulen, Janke Braaksma, Baafke T. Weidenaar (leidster), Leentje Talstra, Doetje Kingma, Rennie Kingma
Voor: Sietske Klimstra, Aukje Bakker, Jannie Dorhout, Trix Gresnich, Alie Holtewes (foto uit februari 1981)*

Juniorengroep. Achter: Tinie Torensma, Akkie Weidenaar, Thea Rozendal, Tietje Jousma, Hilda Torensma

Voor: Marianne van der Bos (leidster), Rennie van der Vliet, Janet de Graaf, Ria Bosgra, Hillie Bosgra, Grietje Kingma, Meta Rozendal

De wandelvereniging legde ook de basis van de nu nog elk jaar gehouden Avond-Wandel-Vierdaagse. De eerste keer werd deze tocht gehouden in 1982 mmv de heer G.J. Bunkers van de Wandelbond. Dat jaar waren er maar liefst 183 deelnemers en de laatste avond liepen de drie groepen van De Swalkers in clubverband, in hun mooie lichtgroene shirts en zwarte rokjes, mee in de optocht. Ook daar zijn nog foto's van.

Om te bewijzen dat de Oosternijkerker Wandelclub echt de beste uit de verre omtrek was, nog een stukje uit een krant van februari 1981:

De Swalkers uit Oosternijkerk op eenzame hoogte

De wandelsportvereniging 'De Swalkers' uit Oosternijkerk heeft weer eens toegeslagen in de Noord Nederlandse Wandelsportbond. Naast het seniorenkampioenschap in de hoogste klasse werd ook in de junioren eerste klas de eerste prijs behaald en dat met erg veel overmacht. Zo behaalde Oosternijkerk 59.916 punten en de nummer 2, de Generaal van der Boschschool uit Willemsoord, bleef steken op 58.833, een groot verschil dus. Bij de senioren was het verschil niet zo groot, daar scoorden de Swalkers 59.333 punten tegen de nummers 2, de Heide Swalkers uit Harkema Opeinde 59.166 punten.

voor diegenen die nog 'groep mee mogen lopen. Een aantal jaren geleden moeilijk om leden te krijgen, liever een andere tak van ballen of korfbal, volleyballen,' aldus N. Bos.

Er wordt volgens de leiders maar al te vaak geen enkele spanning is bij het wedstrijd wel het geval, het wedstrijd. Het geringste de groep als van de leid

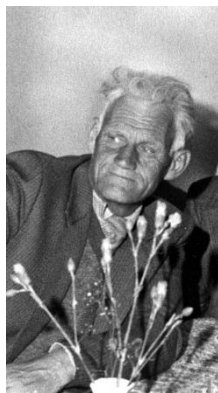
Een Anekdote

Op een keer werd mij door onbekenden gevraagd of ik wist waar Jan Braaksma woonde. Ik zei dat ik die niet kende, die woont vast niet in Oosternijkerk. Maar na wat doorvragen hoe hij eruit zag en wat hij deed werd het mij duidelijk om wie het ging. Het bleek te gaan om Jan Kyt, van De Lyts Ein. Wij kenden hem ook niet anders dan Jan Kyt.

Waarom Jan Kyt?

Hij gebruikte vaak de term kyt (geen schulden meer hebben) en daarbij was hij nog grafdelver en als men aan hem 'toe' was, had je ook geen schulden meer.

Theo Dijkstra, Triemen. tel 0511-449435

Jan Braaksma was begeleider van het succesvolle kaatspartuur van Oosternijkerk dat zes keer op rij de Damesbondspartij van de CFK won! Hij staat links op een krantenfoto van 1983. Rennie van der Vliet, Anyt Swart, Baafke Weidenaar vormen hier het kaatspartuur, maar ook Wike Swart en Akkie Weidenaar deden soms mee.

Easter Nijtsjerk

Yn nijtsjerk stiet de âlde toer te drôgjen,
by skimerjûn mar ek yn simmerdagen.
Yn it âlde doarp sa hat er ieuwen stien'
fan slachte op slachte en is mei minskelot begien.

Sa stiet yn nijtsjerk dy âlde sealtek toer,
en sjocht al ieuwenlang de fjilden oer.
De klok dy 't der hinget hat jierren lang let
deis en sneins, mar hat de deaden ek belet.

De klok dy lette jierren lang yn d' âlde toer,
foar boargerman, mar ek foar boer.
Sa is dat ieuwen lang al gien,
de tiid feroaret, mar de toer dy bliuwt bestean.

Sa binn' wy elke dei noch ûnderweis,
en oan de ein fan d 'ierdske reis.
Wurde wy by d'âlde toer te rêsten lein,
Oant wy wer roppen wurde op de jongste dei.

Willem Postmus Stynsgea 8-3-2012.

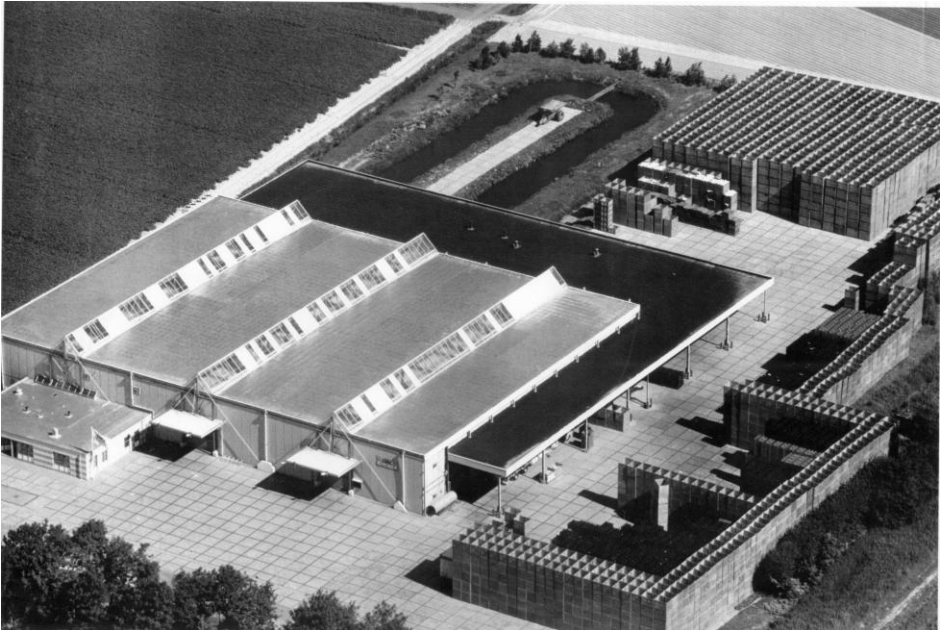
Holland Crop (Fatels) 1985 - 2005

Hoe is it no mei Holland Crop (Fatels)? It is ôfbrând en nei safolle jier (7) wurdt der einlings wer bouwte. En dat wurdt hiel wat oars as wat der stie. Noch earder stie der in moaie pleats. Nei't dy ôfbrutsen is kaam de fabryk fan Fatels. Eltsenien wit noch wol hoe folle trekkers mei

weinen en frachtauto's der troch ús doarp riden nei de fabryk. We ha it neifrege, der wiene wol fyftich eltse dei. Earst waarden der allinnich woartels en blomkoal ferwurke, mar letter kamen der ek noch broccoli, iisbergsla, sipels, reade biten en koalrapen en mei kryst en âld en nij peterselie en gean mar troch! It waard keurt, wosken en ynpakt en dan

gie it nei de winkels (meastentiids Albert Heyn). Der wienen al mei al 20 man fêst persoaniel, mar yn it heechseizoen sieten der allinnich op de trije slamasjines al 75 man en hie de fabryk trije ploegen oan't wurk. Earst wienen der noch bedriuwsliders út Hollân mar dy koenen net sa goed mei ús fryske boeren wurkje. Se mienden it better te witten en dat botste. Dat sadwaande kamen der letter friezen foar yn't plak en dat gong lekker. Foar ús doarp wie de fabryk in goede saak. Der wurken in soad minsken en de middenstân hie der ek in protte oan. De fabryk is boud yn 1985 en yn de nacht fan twa op trije juni 2005 is der troch brânstichting in ein oan kaam.

Fan de ien op de oare dei bruts der foar alle meiwurkers en boeren in

ûnwisse tiid oan. Hoe soe it komme? Soe de fabryk wer opboud wurde? In hiele protte fragen, en sa't we it allegear witte is de fabryk der net wer kaam. Dat wie in heile slach foar ús doarp en it waard stil, de drokte wie fuort. Mar de tiid giet troch en lokkich ha nei ferrin fan tiid alle meiwurkers oar wurk fûn.

Baudy en Sytze

OP 'E KOFJE BY.....

Sikke Werkhoven

Yn 1952 kamen wy yn Nijtsjerk te wenjen om't ús heit wurk krigen hie as sjauffeur by it 'swart pakhús, de firma Slagter en Zwart, oan it Ald Tún. Foarhinne wennen wy yn Mitselwier en ik ha ôfgryslík ûnwennich west. Mitselwier wie in hiel oar doarp as Nijtsjerk, mei allegear lytse steechjes om de tsjerke hinne en noch in drokke opfeart nei it doarp ta; no is dat de Skipfeartsein. Dêr wennen wy ek en dêr wie altiten foar ús as jonges wat te dwaan: skippen mei branje en alderhande materialen leine dêr oan, winterdeis ha'k dêr it reedriden leard en simmerdeis swommen wy yn de Súd Ie.

*It gesin Werkhoven, sawat 1958. (foto: Sikke Werkhoven)
Flnr: Sikke, Rienkje, Bokke (foar), Goaitske, Piet (foar), Bauke*

Nijtsjerk wie hiel oars, ik ha bot wenne moatten, op skoalle woe it ek net en master Sietse Wiersma sei dat ik dat skoaljier mar oerdwaan moast en doe waard it stadichoan better. Wy wennen oan de Langgrousterwei yn de yn 1919 boude 'gemeentewenten'. Dêr wiene der 8 fan, yn blokjes fan twa.

Yn it earste blokje wennen Gaatse de Jong en Klaas Sijtsma. Sijtsma wie arbeider by Anne Ages de Jong op de Boate' Hoeke, hy hie in stive

skonk en neffens de ferhalen dy't ik heard ha, hie er yn tsjinst in traap fan in hynder tsjin de knibbel krigen, hy wie dêr doe hynsteman.

Yn it twadde blokje wennen Wessel Dijkstra, boere-arbeider, en Johannes Pauzenga. Pauzenga wie ús buorman oare kant de stege, hy wie ierdappelhanler.

Wy, ús heit hiet Fedde Werkhoven, wennen yn it tredde blokje mei Marten Rispens en yn it lêste blokje wennen Marten Kooistra en Marten de Jong, trije 'Martens' op in rychje. Kooistra hannele wat yn lyts fee, lyk as geiten en kninen en Marten Eatzes hie oan de oare kant fan de wei in graanpakhús stean, no is dat de wente fan Pieter Wijtsma.

1967. De gemeentewenten steane alle acht op dizze foto, naam nei in wolkbreuk: de wei stiet blank. Rjochts Evert van der Veen en Wieb Torensma, it jonkje dat yn it wetter boartet, is Piet Torensma. De man oare kant de wei, mei de hannen op 'e rêch, is Jabik van der Veen (foto: Onno Boersma).

Dy fjouwer blokjes hiene twa dammen as oprit en dêrtuskentroch wie noch in sleat by de wei lâns. Troch de stege tusken twa blokjes koe men efterhûs komme en dêr hie elk noch in flinke grientetún. WC's wiene der doe noch net, dat elk hie in húske efterhûs mei in tontsje. Ienris yn de wike kaam Pieter Torensma de folle tontsjes omwikseljen foar in legenien. Wy hiene nochal in grutte húshâlding dat dy tonne wie nei in oantal dagen al fol, mar dêr hiene wy wat op fûn. Us mem naam

in tydskrift, lykas de Libelle as de Spiegel, en treau de boel wat nei ûnderen, dan koene de fammen dêr noch in pear kear op. Wy as jonges rûnen efterhûs nei de kant fan de sleat ta en diene it tusken de reiden. O wee, as't dan it papier fergetten hiest want dan moast it mei wat gers en dat wie behoarlik skerp oan't gat!

Sneins nei tsjerktiid sieten wy te kofjedrinken en nei it earste bakje waard ús heit meast wat ûnrêstich, seach geregeldwei nei bûten. Nei it twadde bakje waard dat noch slimmer en doe krigen wy it yn 'e gaten: hy wachte op Boate Kooistra, ús oerbuorman! As Kooistra bûtendoar kaam, seachst earst it puntsje fan in rikjende sigaar, dan waard dy sigaar grutter en dêrnei kaam Kooistra sels tefoarskyn. Hast noch nea sjoen hoe hurd ús âld man dan ta de doar út skeat, de dyk op: der soe fêst wat te bepraten wêze! Boate Kooistra, ús heit, Sijtsma, Pauzenga en dat timmermantsje dat dêr doe ek wenne, Johannes Kingma en wa't noch mar mear oanskode. En mar prate en mar prate. Oan dy kant fan de wei wie ek noch in sleat mei brechjes dêroer as in daam. Myn broerke Bauke hie in lyts fytske, in trijetsjiller en dy soe ris hiel tûk oer sa'n brechje ride, mar dochs de sleat yn fansels. Hy kaam mei it einekroas yn it hier boppe wetter en raasde as in baarch dy't slachte waard. Hy hie noch sa'n breiden broekje oan en troch dat smoarge wetter waard dy broek hast twaris sa lang, sa riek dat út.

Us heit hie yn't pakhûs mei de hân yn de jabiksljedder sitten en hie in finger brutsen. Hy koe net oan't wurk en doe kaam der in fersekeringsman by ús thús om dat te bepraten. Dy man hie in hiele keale holle mei dêr boppe op in grouwe bult. Us Bokke seach dêr wakker nei, mar om't er sa lyts wie, koed er dat net goed sjen. Hy soe op in stoel stean gean om dat better te besjen, mar ús heit hie dat yn 'e gaten en sei: "Fan dy stoel ôf, do makkest 'm smoarch." Bokke gie nei de doar ta, pakte it matsje op, lei dat op de stoel en gie dêr op stean, sa makke er dy stoel net smoarch, no. Hy beseach dy bult ris en sei: "Sjoch, dy man hat in grutte bult op syn harsens." Us heit wie wat mei de situaasje oan en ferûntskuldige him foar syn soan. "Och, hindert neat", sei de man, "ik bin soks wend, myn eigen bern drukke op dy bult en dan roppe se 'Toet-Toet'", wy leine yn in deuk fansels.

Sjouke fan de Tille, Sjouke van der Ploeg, wie in omke fan my. (hy stiet op de foto fan it útstapke fan de herfoarme famkes- en jongesferiening út 1957, op bledside 19) De man wie sa goed as bôle, mar botte skjin wie it net by him yn 'e hûs. Geregeldwei giene ús mem en de muoikes in dei nei him ta om de boel wer wat skjin te meitsjen; alles waard himmele, in blomke hjir en dêr en dan koe it wer in tiidsje foarút,

tochten se. Tochten se, want in wike letter koene se wer, want omme Sjouke liet de kninen en de hinnen yn de hûs los rinne en dy frieten de blommen op en makken der wer in soadsje fan. Alles rûn dêr by him it hûs yn, ek einen en markols. Sjouke wie ek fierstente grou want op't lêst koe er syn jas net mear fêstkrije en dan bûn er dêr in stik tou om.

Ald Tún 32 (foto 1990), hjir wenne Sjouke van der Ploeg

Us Bauke wie hynsteman by boer Gas (Feitsma ûnder Nes). De man hie altiten haast, hy wie ien fan de earsten mei in trekker en dan sei er 'opsjitte jonges, gas', sa kaam er oan syn bynamme. In kear rieden se mei in hynder-en-wein fan it lân ôf op nei hûs ta. It wie sneontemiddei, se moasten noch efkes nei de pleats om it lean op te heljen en dan wie it wurk dien. Us Bauke hie de leie beet en de boer siet neist him foar op de wein. Hokker hynder der foar rûn, wit ik net, mar dat hie fêst in bibelske namme: David, Goliath, Mozes ensfh. Efterop de wein sieten de Braaksma-jonges fan Bollingwier dy't dêr ek arbeiden. Se hiene de fuotten oer de râne nei ûnder. 'Wat tichter nei de sleat stjoere', sei de boer. Bauke hie neat troch en sei dat er leaver midden op dy reed riden bliuwe woe. Noch wat tichter by dy sleat, sei de boer wer. Bauke die dat en yn in flauwe bocht joech de boer ynienen in skop tsjin it tiksel en Bauke skuorde, om net yn de sleat te belânjen, de wein om, de oare kant oer en dêrtroch swypke de efterrein yn de rjochting fan de

sleat en foar't se't yn 'e gaten hiene, leine de Braaksma-jonges midden yn 'e sleat. It wie in 'grapke' fan de boer, mar Bauke krige fansels de skuld en de mannen skolden mar op 'dy ferrekte jonge'.

Mar Boer Feitsma hat ekris ferskriklik kjel west. Doe hie er Bauke opdracht jûn om it set, in foech brechje oer de Peazens tusken Nijtsjerk en Bollingwier, yn de karboleum te setten; dat set moast troch dizze boer ûnderhâlden wurde. Bauke mei in kwast en in amer karboleum dy kant út. Om ek ûnder dat set te fervjen, hie er in flotsje makke en sa gie er oan it wurk. Doe moast Bauke út 'e broek, mar hy hie gjin sin om dat hiele ein nei de pleats werom te rinnen dat hy gie de reiden yn en dêr de broek út. Krekt doe kaam boer Feitsma der oan en Bauke doarst gjin lûd te jaan. De boer seach dy kwast, dy amer en dat lege flotsje en skrok omraak. Hy seach oeral om him hinne en yn de feart en raasde fan "Bauke, Bauke, wêr biste" want hy tocht fansels dat dy jonge fersûpt wie, it flotsje wie ommers leech! Doe moast Bauke tusken de reiden weikomme mei de broek op 'e knibbels. Wat wie dy boer doe lulk, hy flokte der oer; hiest dochs lûd jaan kinnen net!, ik bin my kapot skrokken om dy!

It Set op in hiele âlde foto fan Geart Jongeling

Ien fan myn maten wie Jan Holwerda, soan fan slachter Tseard Holwerda dy't doe oan de Boate' Hoeke wenne. Jan wie ôfgryslke sterk en in kear doe't wy oan it swimmen wiene yn de Peazens, earne

by de Tille it fjild yn, hat er ien fan de Folkert Faber-jonges fan Bollingwier goed te pakken hân. Hy hie dy jonge sa beet dat er de knibbels hielendal stiif tsjin it liif drukt hie: dy koe gjin kant mear út. Doe hold er him ûnder wetter en helle 'm dan wer proestend omheech. Dy jonge skelle en rache en dan dompele Jan him wer ûnder wetter, krekt op 'e tiid wer omheech. Sa gie dat in hiel skoft troch, dy jonge wie alhiel yn 'e macht fan Jan en wy, wy dogeneaten leine yn in stuip en lieten Jan gewoan syn gong gean. Dy jonge fan Faber sil der fêst nachtmerjes fan krigen ha.

Sa ha wy hiel wat belibbe yn dy jierren en ik soe noch in hiel skoft trochgean kinne. Oer Gerda fan Jabik en Trui Elzinga, myn grutte freondinne dêr't ik altiten mei op it lân oan it wurk wie. As oer Sjoerd, har broer, dy't har fyts yn 'e prak ried doe't er by de seedyk delkaam en tsjin it stek te pletter sloech. Dy fyts hat er doe mar yn 'e sleat smiten, wie dochs neat mear wurdich, sei er. De âld man hat 'm letter wer ophelje moatten. As oer Bokke en Sjoerd dy't in fytstsjil as foartsjil fan in brommer brûkten en dêrmei de sleat yn skeaten, as oer.... Mar dat sil ik mar net dwaan want op myn 17de bin ik al út Nijsjerk weigien, de see op. Oeral ha'k mei skippen hinne west, sawat de hiele wrâld oer. Dat binne hiele oare ferhalen. Mar no bin ik, nei oant myn 63ste ta op see west te hawwen, dochs wer yn Nijsjerk telâne kaam, oan de Griene wei.

RT

OPROEP AED TRAINING

De training AED bediening wordt gegeven op woensdag 10 oktober om 19.00 uur in Dorpshuis de Terp

Een ieder die niet persoonlijk uitgenodigd is, maar toch graag wil deelnemen aan deze AED cursus en kan zich opgeven of informatie opvragen bij:

Annie Bremer tel (0519-) 241937 of
Dik Zijlstra BHV Friesland tel 06-22589960.

Hoe meer mensen mee doen, hoe goedkoper de training.
Het is daarom van belang er weer samen voor te gaan!

Overpeinzingen van de eerste 'swartsjes' in Easternijtsjerk

In augustus 1951 kwamen wij, familie Oudkerk Pool als repatrianten, met MS 'Sibajak' vanuit Nederlands Indië naar Holland. Na de soevereiniteitsoverdracht eind 1949 moesten immers alle (Indische) Nederlanders, op bevel van de nieuwe Indonesische regering, de toenmalige kolonie Nederlands-Indië (nu Indonesië) verlaten. Na een zeereis van plm. 4 weken meerden we in Rotterdam aan en werden we naar een opvangcentrum (contractpension) in Sneek gebracht. Daar verbleven we 4 maanden in hotel Goes, bij de toenmalige veemarkt. We sliepen er met meerdere Indo families op een grote zolder in piepkleine kamertjes waarvan de wanden gemaakt waren van hardboard. Het was er zo gehorig dat je alles kon horen wat er in de naastgelegen slaapkamertjes gebeurde.....

Ons gezin, bestaande uit mijn moeder (weduwe, toen 40 j.), broer Lothar (toen 11 j.), zusje Rita (toen 9 j.) en mijn persoontje (toen 10 j.), was niet economisch gebonden en daarom verhuisden we naar Oosternijkerk i.p.v. een grote stad. Dit was wel iets anders dan het wonen in de metropool Batavia (nu Jakarta). We hadden in het begin

het gevoel dat we in een omgeving waren beland dat dichtgeplakt was met kranten.

In Oosternijkerk is ons toen een nieuwbouwhuis aangeboden. Adres J39, later werd dit Griene Wei. Wat was dat een luxe na alle ellende wat we in Indië hadden meegemaakt. Vlak na de 2^e wereldoorlog (Japanse capitulatie en Bersiapperiode) was ook daar immers een enorme woningnood. Na een afschuwelijke kamptijd van bijna een jaar (eind 1945-'46) in Bersiapkamp Soemobito, op Oost Java (waar mijn vader tijdens de koloniale ongeregelde heden in nov. '45 is vermoord), kwamen we berooid aan in Batavia. Daar hebben we de laatste 5 jaren, voordat we naar Holland vertrokken, met 3 gezinnen in 1 woning gewoond. We sliepen er met ons viertjes in 1 slaapkamer. De bedden stonden tegen elkaar aan en als ik ging slapen moest ik eerst over de andere bedden heen klimmen.

In Oosternijkerk waren wij voor velen de eerste donker getinte mensen die men ontmoette. We werden al snel "swartjes" of Ambonezen genoemd. Men kende toen kennelijk niet het verschil tussen Indische Nederlanders en Ambonezen.

Van de 8 twee onder één kap woningen aan de Griene Wei waren er 4 bestemd voor Indische Nederlanders. Naast ons woonde de familie Pechler aan de ene kant en aan de ander kant de familie Andoetoe.

Van vriendelijke zorgzame dorpsgenoten, o.a. de fam. Kingma die aan de Ald Tûn woonde, kregen we goed bedoelde adviezen hoe we o.a. ons tijdens kou moesten kleden. Want in de tropen waren we immers niet gewend warme kleding te dragen. We kregen o.a. zelfgebreide wollen borstrokken. Wat jeukten die verschrikkelijk op je blote huid, het was niet om uit te houden. Maar we moesten ze wel dragen, want ze waren goed tegen de "rematyk" werd ons verteld.

In de winter van 1951-52 was het extreem koud en wisten wij veel dat je bij vorst de waterleiding moest afsluiten. Al snel hadden we bevroren waterleidingen, want CV was er toen nog niet. Mijn moeder moest elke morgen de potkachel in de woonkamer met stukjes hout en papier aansteken. Voor het koken had zij eerst de beschikking over petroleumstellen. Later kregen we een gasstel op butagas. Een douchecel was er niet, we wisten ons in de bijkeuken uit een teil.

Het moet voor mijn moeder (en haar generatie) een grote cultuurschok en ommekeer zijn geweest om het leven hier, in een heel andere samenleving, weer op te pakken. Wij kinderen hebben ons redelijk snel

kunnen aanpassen. Mijn moeder had een heel klein weduwnpensioentje. Soms was er geen geld voor warm eten en aten we tussen de middag uitsluitend sūpengroattenbrei (is het goed gespeld?) Mijn moeder liep in het begin soms wekenlang in dezelfde kleding. Je hoorde haar nooit klagen. Zij was een moeder uit duizenden. Ik heb haar later wel eens gevraagd hoe zij, vooral tijdens de periode in Indië van vlak na de oorlog, zonder vaste middelen van bestaan – uitkering/bijstand was er immers toen nog niet - met 3 kleine kinderen heeft kunnen overleven. Zij wilde er nooit over praten.

Met oudjaar was er in die tijd op het platteland nog de gewoonte om alles wat los op erven stond te verplaatsen. Dat werd dan naar het dorpsplein gebracht. Op 1 januari 1952 ging ik 's morgens kijken wat er zoal op het dorpsplein, tegenover de Hervormde kerk naast de pastorie, stond verzameld. Op de spullen lag een dun laagje sneeuw. En ik had toen in mijn leven nog nooit sneeuw gezien. Dat zag er uit als poedersuiker. Het was een grote teleurstelling voor mij dat het niet zoet smaakte.

In Batavia heb ik in de eerste klas van een lagere school met griffel en lei leren schrijven. Op Spartaanse wijze hebben we les gehad van een juf die je met een liniaal een pak op je billen gaf als je een onvoldoende haalde op taal of rekenen. Ik heb ook een paar keer voor de klas gebukt gestaan om een pak rammel te krijgen.

Vanaf 1947 werd het Indonesisch onderwijs steeds meer ingevoerd. We moesten het Indonesisch volkslied leren zingen. Uit volle borst hebben we het mee moeten zingen, wisten wij veel.

Op een dag werden alle Nederlandse leerboeken op het schoolplein op een hoop gegooid en in brand gestoken, want de Indonesiërs wilden alles wat aan de Nederlanders herinnerde wegpoetsen. Boekverbranding, ik kon er toen als kind niet bij en had er een onbestemd gevoel bij. Ik heb er later vaak aan terug moeten denken. Waar in Europa leidde in het verleden boekverbrandingen ook al weer tot verbranden van mensen.....?

Eind 1951 gingen we naar de Foeke Sjoerds Skoalle. Omdat ik in Indië ook al op school had gezeten, kwam ik gelijk in de 4de klas. In de 5^e klas hadden we les van meester Feersma Hoekstra, een fijne onderwijzer. Op bijgaande foto staat het rapport van Lothar van klas 6 afgebeeld.

KLASSE 6 GED: 1952-53

KLASSE GED:

VAKKEN	1952	1953	1954	HANDT. VAN KL. OND. EN OUDER OF VOOGD	VAKKEN				HANDT. VAN KL. OND. EN OUDER OF VOOGD
Bijz. opk.	7	6 1/2	7 1/2	<i>Wiersma</i>	Spreken				
Spreken	6 1/2	7	7	<i>Wiersma</i>	Ned. Taal				
Ned. Taal	7	7	6 1/2	<i>Wiersma</i>	Lezen				
Lezen	7	7	6 1/2	<i>Wiersma</i>	Rekenen				
Rekenen	0	0	0	<i>Wiersma</i>	Schrijven				
Schrijven	0	0	0	<i>Wiersma</i>	Aardr.				
Aardr.	0	0	0	<i>Wiersma</i>	Geschied.				
Geschied.	6 1/2	7	6	<i>Wiersma</i>	Natuurk.				
Natuurk.	0 1/2	0 1/2	0 1/2	<i>Wiersma</i>	Tekenen				
Tekenen				<i>Wiersma</i>	Handenarbeid				
Handenarbeid				<i>Wiersma</i>	Handwerken				
Handwerken				<i>Wiersma</i>	Maleis				
Maleis				<i>Wiersma</i>	Vlijt				
Vlijt				<i>Wiersma</i>	Gedrag				
Gedrag	3	0	0	<i>Wiersma</i>	Verzuim $\frac{z}{a. r.}$				
Verzuim $\frac{z}{a. r.}$	7	7	7	<i>Wiersma</i>					

BEVORDERD TOT: de 7^e klas

BEVORDERD TOT:

HET HOOFD DER SCHOOL.

HET HOOFD DER SCHOOL.

Hoofdmeester Wiersma heeft er enkele lessen bijgeschreven en o.a. vak Maleis doorgestreept. Want dat hoefden we in Nederland niet meer te leren.

Bij ons op school zat o.a. Nancy de Beer, dochter van een veehouder. Zij woonden toen in een boerderij, even buiten het dorp, richting Peasens. Het gezin is in die periode geëmigreerd naar Canada. Ik vond Nancy een mooi meisje en was stiekem een beetje verliefd op haar. Zij zal het waarschijnlijk nooit geweten hebben.

Na de lagere school ben ik met Ruurd Sijsma (zoon v.d. vrachtrijder) en ? Cuperus (voornaam vergeten, zoon van een winkelier) naar de Mulo in Dokkum gegaan. In 1955 zijn we verhuisd naar Leeuwarden, waar ik mijn studies heb afgemaakt.

In het dorp haalden we wel eens kattenkwaad uit en klommen stiekem in de klokkentoren van de Hervormde kerk waar we bovenin mussen- en kraaieneitjes onder de dakpannen vandaan haalden. Wee je gebeente als de koster dat ontdekte, hij heeft ons een keertje bijna betrap.

Op een goeie dag vond mijn broer daar boven een kleine kraai die hij onder zijn jas meenam naar huis. In de maanden daarna heeft hij de kraai gevoed en tam gemaakt. Als Lothar dan van school thuis kwam en “ka, ka” riep, herkende deze zijn weldoener en vloog de kraai op zijn hoofd.

Voor de kerk waren we zomers aan het knikkeren.

In het najaar van 1953 (of '54?) was Dokkum de DE LICHTSTAD VAN HET NOORDEN. De hele binnenstad was fel verlicht, en waren er attracties en kermis. Op een middag zijn we in Dokkum uit geweest. Ondanks dat we weinig hadden te verteren, hebben we toch plezier gehad. Omdat er geen geld was voor de bus, zat mijn moeder voor vervoer naar en van Dokkum bij mijn broer achterop de fiets. Dat was voor hem een hele trap en voor mijn moeder een pijnlijke rit op de bagagedrager. Hij en ik hadden een volwassen maat (tweedehands) fiets, want kleinere maten fietsen waren er in die tijd nog niet. Omdat we niet bij de trappers konden had ik een klein zadeltje gemonteerd op de bovenste framebuis en mijn broer en ik hadden ook blokken op de trappers.

Mijn vrienden waren, Douwe Tilkema (zoon van transporteur), Gerrit de Beer (zoon van schilder) Sjoerd Nieuwland en Bartele Wiersma. Sjoerd en Bartele kwamen beiden uit een heel groot gezin. Sjoerd kon niet tegen het zien van bloed. Op een dag had hij zijn arm bij het hek van de pastorie tot bloedens toe ernstig bezeerd. Wij fietsten snel naar huis en Sjoerd ging zenuwachtig en met een pijnlijk gezicht achter het huis tegen de muur zitten. Hij keek nogmaals naar zijn bebloede arm en zei: ‘och heere’ en viel toen flauw. Dat was voor mij een enge gewaarwording, ik weet het nog als de dag van gisteren. Gelukkig kwam hij na een poosje weer bij.

Van Sjoerd heb ik een paar “houtjes” geleend en heb ik leren schaatsen.

Met hun ging ik in de omliggende weilanden/sloten polsspringen en gingen we met een bamboehengel vissen in de vaart tussen Oosternijkerk en Nes.

Ook gingen we zomers zwemmen in de vaart richting Peasens. Daar heb ik de ‘hûneklaau’ leren zwemmen.

Schuin tegenover ons aan de Griene Wei woonde destijds boer Kingma, die ik af en toe heb geholpen o.a. bij het verweiden van jongvee en het bouwen van een kippenhok.

In de Végé winkel van Soepboer aan het Lyts Ein kochten we o.a. snoep (hartjes met een grappig tekstje) in een puntzakje voor een dubbeltje.

Aan de Lyts Ein woonde ook de dorpstimmerman Kingma. Hij heeft voor ons een houten duwslee gemaakt. Met Gerrit, zijn zoon ging ik ook wel om. Op zondag 1 februari 1953 was ik 's morgens bij hen op bezoek en hoorden we over de radio het verschrikkelijke nieuws dat er in Zeeland een watersnood was geweest. We hadden toen geen idee wat het inhield. Later hoorden we dat tijdens die natuurramp de dijken waren doorgebroken en er meer dan 1800 mensen zijn verdronken.

De kleding die wij aan hadden op de bijgaande foto, waren gekocht van een financieel voorschot die mijn moeder destijds kreeg van Dienst Maatschappelijk Zorg (DMZ).

De foto is gemaakt door een oom, de jongste broer van mijn vader. Hij heeft, als krijgsgevangene tijdens WO II, de verschrikkingen aan de Birma dodenspoorweg overleefd. Een broer van mijn moeder, die daar ook in gevangenschap moest werken, heeft de ontberingen niet overleefd en ligt begraven op het ereveld Kanchanaburi in Thailand.

De kleren zijn destijds gekocht bij kledingzaak Harms te Dokkum. De zaak bestaat nu nog. Mijn moeder heeft dat voorschot later tot de laatste cent terug moeten betalen.....

Al met al hebben we in Oosternijkerk een fijne jeugd gehad, waar we met plezier aan terug denken.

Ronald W. Oudkerk Pool
STIENS

14 April 1953

“In de klokkenwinkel” stond er een paar dagen later boven een artikeltje in één van de Friese kranten. Wat was het geval? We hadden de kruidenierszaak van Geert en Jantsje overgenomen.

En de veertiende was onze trouwdag. Buren en overburen waren op de bruiloft aanwezig. En ze hadden gedacht dat jonge stel een echte eerste onrustige nacht te bezorgen. De buren waren van Driesum en Walda met de jongens Nanne en Dirk. Toen wij van de bruiloft thuiskwamen en wilden gaan slapen hoorden we rare geluiden in de schoorsteen. De buren hadden een soort klepper in de schoorsteen gemaakt die ze vanuit de smederij van van Driesum konden bedienen. Om het kwartier hoorden we weer geklepper. Wat later in de nacht ging er om het half uur een wekker af. De wekkers stonden in een kast op de slaapkamer , maar de sleutels waren pleite

We konden niets anders doen dan maar rustig afwachten tot de volgende ochtend

Langgrousterwei 6 (dêr wenje no Theo en Riemke Hoekstra)

Vandaar de klokkenwinkel in de kruidenierswinkel aan de Langgrousterwei. De wekkers waren geleend bij de fa. Pekelsma in Dokkum. Toen wij de sleutels van de kast weer terug hadden hebben we de ouders maar een paar dagen in onzekerheid gelaten over de wekkers. Wij wisten van geen wekkers.

Tien goede jaren in Oosternijkerk. Wat ons in het begin het meeste opviel waren de vele bijnamen, en bijna alle mensen zonder achternaam. Bijnamen: Gjetsje knopsgatsje, Klaas altijd in 't hea, Sieger pandiggel, Jelle kwast, Jabik vos, Lieuwe koopmansje, (die vanuit een strategische positie in zijn winkeltje het hele dorp in de gaten hield), Doede Trien, Jehannes Jel, Haike Tet, Moente Fok, Geerte Sijke, om zomaar wat stellen te noemen zonder achternaam. En wij, gewoon Tamme Hieke. De Oranje feesten, onvergetelijk. Vaak besloten met de opvoering van een toneelstuk in de loods van Blom. Oosternijkerk nu nog een dorp, bruisend van leven.

Tamme Hieke

Wat ús mem fertelde....

De Belgen, dy't hjir yn Nijtsjerk west ha begjin foarige ieu, dy't útnaaid wienen foar it oarlochsgeweld hienen plak fûn yn it swarte pakhûs. Sa waard dat neamd, it is it hûs wêr't no Johan Dijkstra wennet.

Yn die tiid wie ús mem in lyts famke en dêr fertelde se wol oer:

“Wy gienen wol mei de bern om. De famkes hienen lang hier, wat wy as bern mooi fûnen. Wy hienen dat net en dêrom dienen wy strookjes gerdyn op'e holle dan hienen wy ek lang hier, sa boarten wy. Doe waard in famke siik en ferstoar. Wy ha se yn it kistje lizzen sjoen, it famke hie in kaai yn 'e hân, dat wie gebrûklik, want dy lju wienen roomsk.

Wat ús ek oangriisde: as der troch Fedde slachter in baarch slachte waard en as hy dy dan yn de takel hong en Fedde de hals trochsnijde en it bloed d'r út rûn, hâlden de Belgen d'r in teast ûnder en lieten dy fol waarm bloed rinne en dronken it sa op”.

Geart Cuperus

De kerk in 't midden

Van december 1993 t/m april 1999 was ik predikant in Oosternijkerk. In veel friese dorpen staat de kerk vaak letterlijk in het midden. Figuurlijk is dat ook zo. Maar de kerk kan figuurlijk alleen maar in het midden staan als er ook een bloeiende dorpsgemeenschap is. Een bloeiende kerkelijke gemeente en een hechte dorpsgemeenschap gaan hand in hand.

In april 1994 trouwde ik met Janine. Het feest werd gehouden in dorpshuis 'de Terp'. Samen hebben we een heel goede en mooie tijd gehad in Oosternijkerk. In die tijd heeft Janine ook heel veel foto's gemaakt van allerlei gebeurtenissen en activiteiten. Juist die foto's van het leven van alle dag vinden wij nu zo leuk. Bijgaand een dergelijke foto van Oosternijkerkers in actie. Het is zomaar een foto uit één van onze plakboeken uit die tijd.

In de zomer van 1997 organiseerde muziekvereniging UDI een rommelmarkt met allerlei activiteiten daaromheen om de kas te spekken. Volgens mij vond het hele gebeuren plaats in de schuur van Van Kammen aan de Langgrousterwei. Een bijzondere activiteit was het bakken en verkopen van oliebolletjes. Wie kon die oliebolletjes beter bakken

dan Piet Buwalda? In zijn werkzame leven was hij bakker geweest. Hem was het maken van beslag wel toevertrouwd! Trouwens, door UDI werden rond de jaarwisseling ook altijd olieballen gebakken in de schuur van Jan Jousma (waar nu Christiaan Miedema woont, als ik goed ben ingelicht). Er was dus veel ervaring op dit punt. Deze befaamde olieballenacties leverden de muziekvereniging aardig geld op en dat was ook de bedoeling, want instrumenten zijn duur!

Op de foto zien we Piet Buwalda bezig met het beslag bij de frituur die speciaal voor die gelegenheid in de schuur van Van Kammen was geplaatst. Zo te zien waren er heel veel olieballen besteld. Jildou Visser (dochter van Abe) is er druk doende met het inpakken van de olieballen voor verdere distributie. Zo te zien is er goede klandizie. Helaas weten wij niet meer wie degene is die we op de rug kijken. Wij denken Thea Wijma-Kingma, maar weten het niet zeker.

Al met al geeft zo'n foto de saamhorigheid en de betrokkenheid van de dorpsbewoners op elkaar goed weer. Zo herinneren wij ons Oosternijkerk. Het is goed leven op de Friese klei!

Kees Lous en Janine Sevensma
Velsen-Zuid

De ‘gereformeerde knapen en meisjes’ op pad in 1960

Boppe: *Marc Blom, Andries Jousma, Geke Blom, Jan Bosgra, Anne Kingma, Piet Faber, Willem Cuperus, Baafke T. Weidenaar, Durk Holwerda, Tsjikke Faber, Durk T. Weidenaar, Djoke Cuperus, Tamme de Vries(?), Marten Talsma(?)*

Twadde rige: *Ype Boersma, Jannie Jongeling, Hottie Heeringa, Hammie Rozendal, Jannie Boersma, Annie Berga, Afke Dorhout, Brechtje de Vries, Ytske Jousma, Helmie Zondervan, Folkert Elzinga, dêr foar Tjeerd de Vries, Dienneke Meinsma, Siemen L. Weidenaar*

Tredde rige: *Jan Heeringa, Griet de Vries, ? Cuperus, Corrie Cuperus, Taede L. Weidenaar, Rense Dijkstra, Wiltsje Heeringa, Hein Jongeling, Willem Bosgra, Saakje Cuperus, Tsjitske Zondervan, Ype Heeringa*

Fjirde rige: *Piet Terpstra, ?, Tsjikke L. Weidenaar, Nicolette Dekker, foar har Martje Heeringa, Brechtsje Bergema, Griet Faber, Wietske Postma, Jantine Hoekstra (leidster)*

Fiifde rige: *2 sjauffeurs, der tusken ? Cuperus, Hennie Faber, Nienke Poutsma, Jellie S. Weidenaar, Tienke en Griet Wiersma, Geeske Wiersma, Saakje Visser, Liesje Dorhout, Hittie Elzinga, Meint Wiersma, Geert Cuperus, Eppie Weidenaar*

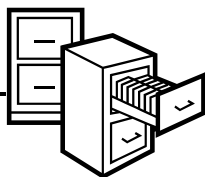
Sechste rige: *Alberdina Sijtsma, Pietje T. Weidenaar, Jannie Sijtsma, Griet Kingma, Corrie Sijtsma, frou Sierink, Christ Cuperus, Durk S. Weidenaar, Durk Kingma, Taeke Bijland (hat mûle iepen), Ype Heeringa, Tjeerd Kingma*

Foar: *Siemen Heeringa, frou P. Cuperus, frou T. Poutsma, frou T. Heeringa, frou G. Jongeling, frou M. Wiersma, frou G. Weidenaar, Sieger Cuperus, Siebe Jongeling*

In de Eerste Wereldoorlog zorgde ons dorp twee keer voor onderdak van vluchtelingen. Op 13 oktober 1914 kwamen 24 Belgen uit (de omgeving van) het gebombardeerde Antwerpen. Zij woonden tijdelijk in de beide consistoriën van de kerken: toen nog It Lokaal en De Efterdoar. De eersten ging op 11 november alweer richting Antwerpen, de laatsten verdwenen op 27 februari 1915. Ze gingen met één persoon meer terug dan dat ze gekomen waren want op 18 oktober 1914 werd Joannes Baptista geboren. De lange reis naar het noorden zal moeder Joanna Geerts niet meegefallen zijn: zonder echtgenoot (hij was soldaat) en 5 dagen na aankomst al moeten bevallen!

De tweede groep kwam op 29 oktober 1918 en was veel groter: 179 Franse vluchtelingen uit de omgeving van Lille en Douai vonden een onderdak in Oosternijkerk. Deze keer werden ze allemaal ondergebracht in het kunstmestpakhuis van Slagter en Zwart (zie de prachtige oude foto uit ongeveer 1914 hiernaast: rechts de kinderen Slagter? Midden het personeel?). Deze firma had eerst een pakhuis in De Buorren waar later garage Weidenaar was. De schepen konden toen nog langs de hervormde pastorie tot aan de weg doorvaren, waarna de kunstmestzakken over de weg naar het pakhuis moesten worden gesjouwd. In 1911 bouwde de firma Slagter en Zwart 'it swart pakhús', zoals het meestal in het dorp werd genoemd, aan de Opslag op het Ald Tún (toen nog De Tunen genoemd).

Natuurlijk was dat houten kunstmestpakhuis eigenlijk niet geschikt voor bewoning, zeker niet in de winter die aanstaande was, maar alles werd zo goed en zo kwaad als mogelijk, gereed gemaakt: er kwam een ziekenzaaltje (er waren bijvoorbeeld tbc-patiënten), een keuken, een grote slaapzaal met lange rijen britsen naast elkaar (ja, privacy was er niet bij!), terwijl de vrouwen met mooi weer de grote ketels naar buiten sjouwden en daar het eten kookten tussen het pakhuis en de vaart. Dat daar ook de 13 privaatonnen stonden waarop de mensen hun behoeften konden doen, zullen ze zich weinig van aangetrokken hebben.

Een commissie bestaande uit voorzitter ds. Pieter J. Steenbeek, penningmeester Pieter Reiding, Jacob Slagter, Sytze Blom en Jacob Stiemsma had het er maar druk mee. In totaal werd er in 10 weken tijd het grote bedrag van f 17.576,45 aan de vluchtelingen uitbetaald.

Na de Wapenstilstand op 11 november 1918 wilden de vluchtelingen natuurlijk snel terug naar huis, maar dat ging niet zo snel als ze hoopten: pas op 4 januari 1919 vertrekt de laatste grote groep richting Vlissingen waar een boot klaar ligt die ze naar Noord-Frankrijk terug zal brengen.

Wat de Oosternijkerkers hier allemaal van hebben ondervonden? Herinneringen aan de eerste 24 Belgen zijn er nauwelijks, van de 179 Fransen echter destemeer. Vooral de bijzondere, ongewone dingen die in ons kleine dorp volledig onbekend waren, zullen, vooral op de kinderen, een grote indruk hebben achtergelaten. Zo droegen de meisjes allemaal lang haar, waar bijvoorbeeld Neeltje Rijpstra erg jaloers op was. Zij bond, net als veel andere meisjes, daarom strookjes gordijnstof aan het haar zodat het net leek of zij ook van dat lange haar had.

Koopman Kornelis Wouda merkte direct dat de vluchtelingen werden uitbetaald want dan kwamen ze in groten getale bij hem in de winkel om Kwatta-repen te kopen. Hij zal wel gedacht hebben dat zij dol op chocolade waren. Dat zal best zo geweest zijn, maar het is bekend dat de Fransen/Belgen het zilverpapier smolten en de gesmolten vloeistof in een vorm goten om zo ringen te maken.

De jongens stonden stiekem om een hoekje te kijken als slager Fedde de Vries een varken in de takel hees en het dier de keel doorstak om het bloed te laten weglopen. Sommige Franse mannen en jongens hielden er een 'têst' onder en dronken het warme bloed zomaar op.

Rienk Blom, toen 17 jaar oud, woonde recht tegenover het pakhuis en was de Franse taal enigszins machtig. Hij had daarmee een streepje voor en kreeg van dokter Eelema van Metslawier (Oosternijkerk had destijds geen eigen dokter) wat eenvoudige medicijnen en hield elke morgen spreekuur. Veel van zijn 'patiënten' hadden keelpijn en daar had Rienk wel iets voor: "Pour la toux", zei hij dan (=voor de keel). Een tijdlang droeg hij daarom de bijnaam 'pour-la-toux'. Rienk had ook verkering met een van de meisjes en liep gearmd met haar door het dorp.

Er zijn in die 10 weken tijd twee Fransen gestorven en begraven op het Roomse kerkhof in Dokkum. De pastoor uit Dokkum 'bediende' trouwens deze 179 vluchtelingen met een zondagse mis en

anderszins. Aline Eve was 15 jaar oud toen ze stierf en Emile Victor nog maar 4 jaar. Tot verbazing van de jeugd uit Oosternijkerk, die daar ook wat rondliep, lag de kleine Emile in een kistje met een sleutel in zijn hand. Wat moest dat overleden jongetje nu met een sleutel? Misschien dat hun ouders wel wisten dat volgens het Roomse geloof die sleutel gebruikt moest worden om de hemelpoort te openen.

Toen 'Beppe Minke' Weidenaar-Kloostra 100 jaar werd, kwam er een journalist van de krant bij haar op bezoek. Zij had natuurlijk heel wat meegemaakt in haar lange leven en de vluchtelingen in het kunstmestpakhuis van Slagter en Zwart kwamen ook ter sprake: "It wie wol frjemd folk, hear, de froulju stiene te pisen. Ik ha it net sels sjoen, mar it gie mâl!" Het was beppe Minke niet bekend dat je op sommige campings en openbare gebouwen in Frankrijk nog steeds staande je behoefte kunt doen.

(met dank aan de herinneringen van Neeltje Cuperus-Rijpstra en Minke Weidenaar-Kloostra, eerder beschreven in Priuwkes 59, november 1998)

Oantinkens fan Johanna Nieuwland

Beste Oosternijkerkers

Mijn naam is Johanna Nieuwland (oudste zus van Adrie Holwerda-Nieuwland) Ik ben geboren op Sjoarda in 1920, waar ik me nog wel wat van kan herinneren. Het was een oude boerderij waar veel ruimte was en wat door 2 gezinnen werd bewoond. Wij en Foppe de Jong en Mietsje, ze hadden een meisje van mijn leeftijd. De fam. Soepboer woonde niet ver bij ons vandaan. In juli 1921 heb ik er een zusje bij gekregen, Ali. Op de foto zitten we samen voor op het naaimachine tafeltje.

Anna, weer een zusje werd geboren in maart 1923. We hadden in de kamer 2 bedsteden. Dat Anna geboren is weet ik nog heel goed. Douwe Nienke was in de kamer, ik werd wakker en de petroleum lamp brandde. Ik was heel bang voor torren en toen Anna geboren is waren er allemaal torren aan de lamp, dat droomde ik.

Diezelfde avond kreeg ik er een zusje bij. Ali en ik waren veel buiten aan het spelen. We hadden het uitzicht op het heechje. Ik ben met heit nog een keer wezen rijden met een karretje achter de fiets, de kar raakte los en kwam tegen het hek van het heechje aan, ik weet dat ik toen flink heb gebruld.

Het heechje, was het stukje land, waar wij op uitkeken. In het hok hadden we een hol waar konijntjes zaten. Pake, dat was de vader van mem, woonde op Langgrou. Hij lag in een

Johanna en Alie op het naaimachinetafeltje
tentje en had T.B.C., hij had soms erg veel pijn. Tante Nienke, oom Age en oom Anne woonden daar ook. Wij zijn later verhuisd naar Oosternijkerk.

Toen Gerrit en Theunis geboren moesten worden gingen wij met heit naar Niawier. Dat vonden Ali en ik niet fijn. We merkten dat er thuis iets gebeurde waar we natuurlijk ook graag bij wilden zijn. Dat was in 1925. We woonden toen naast de kerk waar de fam. Bergema en de fam. Haaima woonden. Dirk Haaima had een wagentje met daarop bussen met peterolie die hij dan verkocht.

We hadden het toen arm. We woonden dicht bij de openbare school waar meester Beiding hoofd was. We hadden een stoep voor het huis en het is een paar keer gebeurd dat er een doos stond met

boodschappen. Er stond geen naam op, maar we wisten zeker dat die van meester Beiding was. Hij had een huishoudster en later zijn ze verhuisd naar Dokkum.

Als we op het plein speelden en er waren jongens van de Openbare School, dan wisten we niet hoe gauw we weg moesten komen.

Als het winter was gingen we in de sneeuw glijden, maar omdat de klompen gauw kapot gingen kwam er een stukje fietsband onder, waar blauwkopjes in geslagen waren. Als er ijs op de sloten lag, gingen we tot Dokkum schaatsen, dan moesten we weer terug en dan hadden we de wind tegen, dat was niet altijd lekker.

Een foto van ons drieën waar we alle drie een jurkje droegen, gemaakt door Kemke (natuurlijk op de groei gemaakt). Ik sta in het midden, Anna links en Ali rechts. Ik was bevriend met Rens Buwalda.

We gingen op zondag veel bij het orgel zingen. De moeder van Rens kon spelen. We zijn altijd vriendinnen gebleven. Later is Klaske Hoekstra er bij gekomen. Eén keer per jaar gingen we dan naar elkaar toe en werden alle nieuwtjes uit het dorp bijgepraat. Rens is gestorven op 30 maart 2002. In 2000 ben ik nog in Oosternijkerk geweest.

Dan herinner ik me nog een aantal predikanten:
ds. Nawijn, ds. Gilhuis, ds. Van Andel en ds. Wilschut.

Ik hoop zo mijn bijdrage te hebben geleverd en hoop 15 september mee te maken.

Johanna Nieuwland

Oantinkens oan de Terp 3

Wij kwamen in 1952 in Oosternijkerk te wonen. Van een boerderij naar een huis midden in het dorp en tegenover de school! Dat was dus een groot verschil, maar het huis was van een oom en tante geweest, dus helemaal vreemd was het niet voor ons. Die oom en tante waren de familie Boelens en zij waren geëmigreerd naar Canada!

Het was een deftig huis met een oprijlaan naar de Langgrousterwei toe en aan de kant van De Terp een hekje voor de fietsers en voetgangers. Er was een garage, een serre en een opkamer met daaronder een grote kelder. Er was een plat dak en een grote moestuin aan de zijkant. Als je de trap op liep, was er aan de zijkant een deurtje met daar achter een ruimte, wat wij het apenhok noemden. Later begreep ik dat het een “appelhok” was! Mooie luiken zaten er voor de ramen en bij de deur een bel van koper in de vorm van een knuist.

Aukje, Alie, Djoke en Dineke Meinsma voor het 'witte huis', 1959

Ik kan me nog goed herinneren dat we voor het eerst naar de kerk gingen, we liepen met zijn achten, nl. heit en mem, Klaas, Anna, Djoke, Aukje, ik en Dineke, achter elkaar aan. Ook kan ik me de eerste schooldag goed herinneren, vreemde kinderen en meesters en één juffrouw. De meesters Wiersma, Feersma Hoekstra, Hazenberg en

juffrouw Meyers. Ik heb twee jaar op de school gezeten en we hebben met name de handwerkjuffrouw wel gepest! Juffrouw Groen heette ze. Daarna ging ik naar de huishoudschool met Marijke, Annie en Durkje. Toen ik ruim een jaar op die school zat, kreeg ik TBC en moest ik in de serre op bed liggen en dat viel niet mee, want ik voelde me niet ziek. Wessel 'Post' (Rozendal) kwam vaak een praatje maken en ik kreeg veel kaarten en iedere week twee boeken van het Rode Kruis. Ik las iedere dag een boek uit, dus er werden ook veel andere boeken geleend!

Alie met tbc op bed in de serre, 1955.

Links zus Anna, buiten is Akke te zien en vader Jacob Meinsma.

Ik had een radio en iedere dag kwamen er vriendinnen langs en alles mocht ook van mem. Ds. Brilman kwam iedere maandag en hij bracht ook lectuur mee, ja zelfs hele preken. Ik was altijd wat verlegen bij hem, was ook nog maar 14 jaar. Volgens mij zat hij ook liever bij mem thee te drinken. Ik kreeg ook lekkere hapjes of soep, met name van vrouw Blom. De familie Blom heeft eens hun kerstboom bij mij in de serre gebracht en dan hadden we het heel gezellig! Het was soms zo koud, dat ik met handschoenen aan het boek moest vasthouden.

Gelukkig werd ik na een jaar beter verklaard, ik was heel dik geworden, maar dat ging snel weer slinken toen ik weer op de been was.

We hebben fijne dingen meegemaakt, maar ook verdrietige. Onze Klaas is verongelukt toen hij ruim twee jaar getrouwd was en dat was een groot drama, ik was toen bijna 17 jaar.

Na heel wat baantjes te hebben gehad, werken in een winkel, bejaardentehuis etc., ging ik in de verpleging, bij zwaar gehandicapte kinderen, dat was in Noordwijk. Inmiddels had ik verkering met Sjouke [veel mensen wel bekend] en wij trokken er samen op uit.

*Trouwfoto uit
1961 van Sjouke
Dijkstra en Alie
Meinsma*

Hij ging bij de bus werken in Leiden en zo zagen we elkaar vaak. En zo is het gekomen dat we al 50 jaar in Leiden wonen. Drie kinderen hebben we en vier kleinkinderen!

We komen nog graag in Oosternijkerk, fietsen in de omgeving en herinneringen ophalen. We maken nog graag een praatje met bekenden. We kijken uit naar de reünie!

*ALIE DIJKSTRA-MEINSMA,
oant sjen.*

*De Terp 3 yn 1980, it hûs is
graaasje wurden*

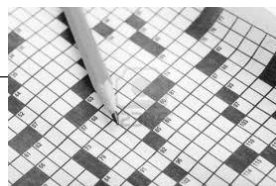
Feije en Sibbeltje Bierma-Kloostra

Yn 1871 giet Feije Jans Dijkstra fan de pleats ôf dêr't Jouke Hoekstra no wennet, Bollingwier 2. Reitze Idses Bierma en Froukje Feijes Dijkstra (de dochter) buorkje dêrnei op dizze hiele âlde pleats, mooglik fan sawat 1750. Soan Feije Reitzes Bierma, berne yn 1864, en syn frou Sibbeltje Kloostra begjinne sawat yn 1900 op dit bedriuw, se wenje dan by heit en mem yn. As de âlde Reitze Bierma komt te ferstjerren yn 1918 moatte sy eins de pleats oernimme mar dat slagget harren net en dêrom wurdt de boel ferkocht, yn 1918 de pleats en it lân en yn 1921 wurdt der boelguod hâlden en wurdt it in 'Hoekstra-pleats'. Feije en Sibbel sille beide hiel âld wurde: Feije wurdt 95 en Sibbel wurdt 100 jier foar't sy yn 1990 komt te ferstjerren. Hja wenne doe al yn De Skûle, mar dêrfoar wenne se jierren op nûmer 39 (no Wiep en Gerda). Har suster Minke Weidenaar-Kloostra wurdt noch âlder want dy hellet de 102 jier! Hja binne de sterksten ûnder de sterken! (foto's fan Feije Reitzes Bierma, Vollenhove)

PUZEL - Woordzoeker

F	O	E	K	E	S	J	O	E	R	D	S	S	K	O	A	L	L	E
A	N	P	R	E	T	E	D	S	U	H	S	P	R	A	O	D	B	H
Z	O	W	S	D	R	U	M	B	A	N	D	U	D	I	W	R	O	C
K	C	D	E	N	H	G	O	O	T	G	S	K	I	B	H	S	L	A
M	H	E	P	E	A	D	V	O	G	Y	L	S	D	E	F	J	L	L
I	T	L	T	A	T	H	C	N	S	A	F	D	S	R	G	O	I	S
U	E	A	I	P	Q	O	I	R	V	E	O	S	O	N	T	N	N	E
I	N	A	M	E	I	N	U	E	R	A	R	U	B	E	L	G	G	T
D	W	T	B	Z	I	K	R	I	R	E	K	B	R	J	K	D	W	S
U	I	S	E	B	S	J	E	P	T	J	S	P	T	I	S	E	I	E
D	L	T	R	G	A	N	S	N	E	A	K	M	F	S	O	H	E	L
N	L	E	H	S	I	B	I	A	A	E	I	N	X	T	B	E	R	E
A	E	E	S	N	E	L	N	C	M	T	F	L	W	E	A	A	H	D
B	V	E	G	L	F	N	I	B	O	U	C	H	I	R	L	R	W	E
S	N	R	A	E	E	N	I	T	S	J	E	R	K	C	L	E	G	L
S	B	N	T	M	J	P	M	S	A	L	A	B	S	R	E	O	K	L
A	G	N	A	B	B	U	L	C	T	R	A	J	L	I	B	D	K	I
R	U	V	R	O	U	W	E	N	G	R	O	E	P	R	P	O	T	K
B	U	L	C	T	R	A	D	T	T	R	O	P	T	A	B	O	Y	S

Easternijtsjerker woordzoeker

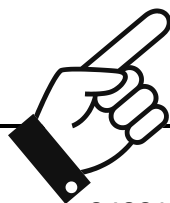
BELLABOSK	DOARPSHUS DE TERP	OCO
BERNEJISTER	DRUMBAND UDI	REUNIE
BILJARTCLUB	FOEKE SJOERDSSKOALLE	ROPTABOYS
BINING	FROUKJE ANNEMA	SEPTIMBER
BOLLINGWIER	IISFERIENING	SJONG DE HEARE
BRASSBAND UDI	JEUGDHONK	SKILLE
BUNTE FLINTERS	KLAVERJASSEN	SSS
DARTCLUB	KOERSBAL	ST CECILIA
DE LAATSTE EER	NIJBOU	T OOGH
DE LESTE SLACH	NIJTSJERK	TERPKE
DOARPSBELANG	NOCHT EN WILLE	VROUWENGROEP

Advertentie pier Braaksma

advertentiepagina

PAADWIZER

Doarpsbelang-----	D. Holwerda-----	242212
Groencommissie-----	P. Liemburg-----	720344
Doarpshûs De Terp-----	D. Wolsink-----	241486
Foeke Sjoerds Skoalle-----		241530
Protestantse Gemeente .-----	scriba F. Meinsma-----	242208
Koar 'Sjong de Heare'-----	A. v.d. Wagen-----	589243
U.D.I.-----	T. Popkema-----	06 15338608
Drumband U.D.I.-----	P. de Boer-----	241230
Bernejster-----	Afke Jongeling-----	241918
Biljertferiening 'De Terp'-----	L. Bergema-----	241704
Chr. Vrouwengroep ON-----	A. Bakker-----	241773
S.S.S.-----	T. de Groot-----	242334
Iisferiening-----	H. Zijlstra-----	241313
Jeugdthônk 't Terpke-----	B. Cuperus-Sijtsma-----	242048
Doarpsklaverjassen-----	J. Bergmans-----	241754
Klaverjasclub 'Nocht en Wille'-----	G. Cuperus-----	241686
Keatsfer. 'De Lêste Slach'-----	W. Westra -----	241636
'De Bûnte Flinters'-----	N.Wagenaar- Iedema-----	241777
'Ropta Boys'-----	J.A. Wijma-----	241574
OCO-----	Th. Faber sr.-----	241652
'Oars Aktyf'-----	A. Brouwer-----	241965
Knutselen-----	J. Hoekstra-----	241367
Dartclub Easternijtsjerk-----	H. Van Dekken-----	241447
'De Laatste Eer'-----	G. Post-de Boer-----	241199
55+ Gymclub-----	B. Elzinga-Rispens-----	241400
Koersbalvereniging ON-----	A. Wolsink-----	241613
Burenhulpdienst -----	A.Kuiper-Wijtsma -----	241384

Ynternet:

Nijtsjerk-----www.Oosternijkerk.com
 Skoalle-----www.foekesjoerds-pcbodongeradeel.nl
 Ropta Boys-----www.roptaboys.nl
 Contact met 'de kerk' ----- <http://oniijtsjerks-dumny.hyves.nl>

Moat der wat feroare wurde?

Lit it witte oan Anneke Weidenaar (ynf. op bls. 1)

AGENDA

September

- 20 Koersbalvereniging begint weer
- 21 Maatjassen in Nes, bij Visser in oude smederij
- 29 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 29 Wadlooptocht naar Eilanderbult, 14.30 bij de Terp verzamelen

Oktober

- 1 De biljartvereniging begint weer
- 5 Doarpsklaverjassen in de Terp 19.45 uur
- 10 AED Training in dorps huis de Terp
- 11 Spelmiddag Oars Aktyf
- 12 Klaverjassen in Nes bij Visser in oude smederij
- 13 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 22-26 Herfstvakantie Basisschool
- 27 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis

November

- 1 Inleveren kopij voor dorps skille nr. 158
- 2 Dorpsklaverjassen in de Terp 19.45 uur
- 10 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 15 Spelmiddag en Bingo Oars Aktyf
- 24 Intocht Sinterklaas
- 24 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 24 Doarps skille 158 ferskynt

December

- 8 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 13 Spelmiddag Oars Aktyf
- 22 U.D.I. haalt papier op. Container naast dorps huis
- 26 Kersvakantie basisschool t/m 6 januari 2013